

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
National Institute of Educational Testing Service (Public Organization)

รายงานข้อค้นพบ

การใช้ภาษาไทยของนักเรียน
จากการทดสอบ O-NET
ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย

ชั้น
ป.6

ปีการศึกษา
2567

ข้อ 21. การเขียนเรื่องจากภาพ
และข้อ 22. การเขียน
สรุปใจความสำคัญของบทอ่าน

กลุ่มงานผลิตและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล
สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย เป็นโครงการที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลตาม ยุทธศาสตร์ชาติ (3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์ 20 ปี สทศ. (1) ยกระดับ คุณภาพและมาตรฐานการทดสอบทางการศึกษาสู่ระดับชาติ อาเซียน และระดับนานาชาติ จึงเป็น ที่มาของการจัดการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย เพื่อกระตุ้นให้ สถานศึกษาได้ขับเคลื่อนให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้านการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ดีขึ้น สทศ. ได้เริ่มดำเนินการจัดการทดสอบ O-NET ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 ต่อเนื่องจนถึงปีการศึกษา 2567 โดยเน้น การทดสอบผู้เรียนด้านทักษะการเขียนและความคิดขั้นสูง ตามมาตรฐาน ท 2.1 ที่ระบุว่าให้นักเรียน สามารถใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ป.6/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน และตัวชี้วัด ป.6/8 เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ จากการดำเนินการทดสอบวิชา ภาษาไทย ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัยจนถึงปัจจุบัน พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการอ่านและ การเขียนมากขึ้น โดยพิจารณาจากผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สำหรับปีการศึกษา 2567 สทศ. ได้จัดการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย รูปแบบข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และรูปแบบ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ และข้อที่ 22 การเขียนสรุป ใจความสำคัญของบทอ่าน จากผลการตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียน มีข้อค้นพบหรือจุดที่ควร พัฒนาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย ซึ่ง สทศ. ได้รวบรวมและสรุปปัญหาการใช้ภาษาไทยในภาพรวม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และ การคัดลอกข้อความ 2) ด้านการสะกดคำ 3) ด้านการใช้คำ และ 4) ด้านการเขียนประโยค

สทศ. หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร และ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำสารสนเทศการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ การจัดการเรียนการสอนตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะการอ่านและการเขียน และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นเป็นลำดับ

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

เมษายน 2568

บทสรุปผู้บริหาร

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย เป็นการทดสอบวัดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การฟังและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม สทศ. เริ่มใช้ข้อสอบรูปแบบอัตนัย ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กไทยอ่านออกเขียนได้ และดำเนินการต่อเนื่องจนถึงปีการศึกษาปัจจุบัน เน้นวัดมาตรฐาน ท.2.1 ที่ระบุให้นักเรียนสามารถใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด ป.6/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน และ ตัวชี้วัด ป.6/8 เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

การทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย มีจำนวนนักเรียนเข้าสอบ และทำข้อสอบทั้งสิ้น 611,918 คน สำหรับข้อสอบ**รูปแบบอัตนัย มีจำนวน 2 ข้อ** (20 คะแนน) คือ **ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ** (10 คะแนน) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.27 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.80 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 10.00 คะแนน และ**ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน** (10 คะแนน) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.60 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 10.00 คะแนน เมื่อพิจารณาตามสังกัด พบว่าโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อพิจารณาตามที่ตั้ง โรงเรียนที่ตั้งในเมือง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนในภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ปีการศึกษา 2567

สำหรับการวิเคราะห์ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สหศ. ได้สรุป ปัญหาการใช้ภาษาไทยที่พบจากการตรวจกระดาษคำตอบอัตรนี้ ซึ่งพบข้อบกพร่องในภาพรวม 4 ด้าน ดังนี้

ด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และการคัดลอกข้อความ

- ยังเขียนเล่าเรื่องด้วยเหตุการณ์ซ้ำ ๆ เหตุการณ์ววน เนื้อความไม่สมบูรณ์ เล่าเรื่องไม่เป็นไปตามลำดับ
- ไม่สามารถแยกแยะส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายความได้
- เขียนตามจินตนาการ เล่าเรื่องไม่สอดคล้องกับภาพที่กำหนด

ผู้สอนควรส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนงานด้วยตัวเอง เพื่อป้องกันการคัดลอกงาน และควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น โดยให้โจทย์ภาพหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้สังเกต วิเคราะห์สิ่งที่ได้จากภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการคิดและนำไปพัฒนาในการเขียนเรื่องจากภาพได้

ด้านการสะกดคำ

- ใช้พยัญชนะไทยบางรูปที่ออกเสียงพ้องกัน ทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อน ยังสะกดคำและเขียนรูปสระผิด
- ยังขาดความเข้าใจเรื่องการใช้พยัญชนะ สระวรรณยุกต์ ตัวการันต์
- ใช้ไม่ยอมไม่ถูกต้อง
- ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง

ผู้สอนจำเป็นต้องมุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการฟัง การแยกเสียง และการเขียนอย่างระมัดระวัง นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้เข้าใจหลักการของ ไตรยางศ์ การผันวรรณยุกต์ และการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในการเขียนอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การฝึกฝนเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการสะกดคำและการวางเครื่องหมายที่เหมาะสม จะช่วยลดความผิดพลาด และเพิ่มความเข้าใจในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อค้นพบ การใช้ภาษาไทย ของนักเรียน ป.6

- ใช้คำไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้แก่ ใช้คำบุพบทและคำสันธานไม่ถูกต้อง
- ใช้คำไม่ถูกต้องกับความหมายในบริบทที่ต้องการสื่อสาร
- ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มาจากคำที่ใช้พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน
- ใช้คำภาษาพูดเพื่อสื่อความหมายในตำแหน่งที่ต้องการใช้ภาษาทางการ
- ใช้คำสรรพนามไม่สม่ำเสมอในการเรียกสิ่งเดียวกัน
- ใช้คำไม่ถูกต้องในตำแหน่งที่ควรใช้

ผู้สอนควรชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์ในการสื่อสาร นอกจากนี้ ผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องการใช้คำให้เหมาะสมกับระดับภาษา ทั้งในระดับประโยคและระดับข้อความ เพื่อให้การใช้ภาษาเป็นระดับเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง อีกทั้งผู้สอนควรเน้นย้ำให้ผู้เรียนมีการตรวจทานงานเขียนของตนเองก่อนเผยแพร่ เพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนมีความรอบคอบในการเขียนมากยิ่งขึ้น

- ไม่สามารถสร้างประโยคให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามโครงสร้างประโยคภาษาไทย

- เขียนประโยคไม่จบความ
- จัดลำดับคำและวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง
- เขียนคำนาม หรือคำกริยาเรียงต่อกันโดยไม่ได้เชื่อมคำเหล่านั้นให้เป็นประโยค

ผู้สอนควรฝึกฝนนักเรียนให้อ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจ และพยายามสรุปใจความสำคัญแล้วมาสร้างประโยคด้วยภาษาของตนเอง ทั้งยังควรกำกับให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของภาคประธานและภาคแสดงในประโยคที่สมบูรณ์

ด้านการเขียนประโยค

ทั้งนี้ การปรับปรุงและพัฒนาทั้ง 4 ด้าน นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนแล้ว ผู้สอนควรมีข้อมูลป้อนกลับในงานเขียนของนักเรียนทุกคน เพื่อให้นักเรียนทราบว่าตนเองมีข้อบกพร่องในเรื่องใด และมีพัฒนาการดีขึ้นในเรื่องใด อีกทั้งควรส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เพราะการอ่านเป็นต้นทุนที่สำคัญในเชิงความคิด และการถ่ายทอดความคิดผ่านงานเขียน

ด้านการใช้คำ

	หน้า
● คำนำ	ก
● บทสรุปผู้บริหาร	ข
● สารบัญ	ง
● ความสำคัญ	1
● วัตถุประสงค์	2
● การวิเคราะห์และนำเสนอผล	2
● ตอนที่ 1 ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567	3
1) คะแนนเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ	3
2) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามสังกัด	4
3) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้งโรงเรียน และภูมิภาค	5
● ตอนที่ 2 ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567	6
1) ด้านการเรียงเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และการคัดลอกข้อความ	6
2) ด้านการสะกดคำ	24
3) ด้านการใช้คำ	36
4) ด้านการเขียนประโยค	43
● บรรณานุกรม	48
● ภาคผนวก	49
● คณะจัดทำรายงาน	54

ข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยจากการทดสอบ O-NET ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567

ความสำคัญ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้ เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สทศ. จัดการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วยข้อสอบรูปแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เลือกคำตอบที่ถูกต้อง 1 คำตอบ จำนวน 20 ข้อ (80 คะแนน) และข้อสอบรูปแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ (20 คะแนน) คือ ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ (10 คะแนน) และข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน (10 คะแนน) สำหรับข้อสอบรูปแบบอัตนัย เน้นวัดมาตรฐาน ท 2.1 ที่ระบุให้นักเรียนสามารถใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด ป.6/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ตัวชี้วัด ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน และตัวชี้วัด ป.6/8 เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ในปีการศึกษา 2567 มีจำนวนนักเรียนเข้าสอบด้วยความสมัครใจทั้งสิ้น 614,561 คน และทำข้อสอบจำนวน 611,918 คน เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการทดสอบ สทศ. จึงได้ดำเนินการตรวจกระดาษคำตอบอัตนัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวันที่ 15 – 28 กุมภาพันธ์ 2568 โดยได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่ผ่านการอบรมเกณฑ์การตรวจ และผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานที่ สทศ. กำหนด สำหรับปีการศึกษา 2567 สทศ. ได้ดำเนินการจัดการตรวจกระดาษคำตอบ อัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยรูปแบบออนไลน์ ซึ่งครูผู้ตรวจจะดำเนินการตรวจกระดาษคำตอบอัตนัย ณ ที่พักเท่านั้น

จากการตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 พบว่า การเขียนคำตอบหรือการเรียบเรียงข้อความของนักเรียนมีข้อค้นพบเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยที่น่าสนใจ ทั้งการเขียนเรียบเรียงความ การเขียนสรุปความ รวมทั้งการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ซึ่ง สทศ. ได้รวบรวมข้อค้นพบเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยและ จำแนกหมวดหมู่ของข้อค้นพบที่ได้จากการตรวจกระดาษคำตอบอัตนัย วิชาภาษาไทย เพื่อนำสารสนเทศดังกล่าวไปสื่อสารให้ครูผู้สอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะการเขียนในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ความรู้ด้านการเรียบเรียงความ และหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการเขียนตอบในกระดาษคำตอบ ๑๓๓๓๓ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 และนำเสนอแนวทางการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง

การวิเคราะห์และนำเสนอผล

การวิเคราะห์และนำเสนอผล แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567

ตอนที่ 2 ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567

ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ และข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ คือ 1) คะแนนเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ 2) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามสังกัด และ 3) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้ง และภูมิภาค มีรายละเอียดดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ

ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 ภาพรวมระดับประเทศ มีผู้ทำข้อสอบทั้งสิ้น 611,918 คน พบว่า ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.27 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 10.00 คะแนน ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.66 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 10.00 คะแนน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนผู้ทำข้อสอบ (n) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567

ข้อ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนน	
				ต่ำสุด (Min.)	สูงสุด (Max.)
ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ	611,918	8.27	1.88	0.00	10.00
ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน	611,918	3.49	2.66	0.00	10.00

ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 - 2567 พบว่า ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ ปีการศึกษา 2567 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2566 ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ปีการศึกษา 2567 มีคะแนนเฉลี่ยลดลงจากปีการศึกษา 2566 ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนผู้ทำข้อสอบ (n) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 – 2567

ข้อ	ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ	2565	564,292	8.05	1.69
	2566	598,255	7.75	1.62
	2567	611,918	8.27	1.88
ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน	2565	564,292	3.00	2.62
	2566	598,255	4.28	2.74
	2567	611,918	3.49	2.66

2. คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามสังกัด

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 จำแนกตามสังกัด จำนวน 9 สังกัด มีรายละเอียดดังนี้

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 เมื่อพิจารณาตามสังกัด พบว่า โรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ โสมสคู และ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนผู้ทำข้อสอบ (n) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 จำแนกตามสังกัด

สังกัด	n	ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ		ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	392,650	8.23	1.78	3.34	2.61
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	151,051	8.33	2.09	3.85	2.75
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ	3,873	8.85	1.48	5.14	2.57
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	1,634	7.00	2.66	1.87	2.33
สำนักงานศึกษาเมืองพัทยา	1,271	7.86	2.30	3.02	2.63
โสมสคู	9	9.03	1.11	6.53	1.28
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	41,776	8.21	2.03	3.37	2.65
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	16,868	8.77	1.31	4.31	2.56
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	2,786	7.08	2.77	2.27	2.37
ระดับประเทศ (รวมทุกสังกัด)	611,918	8.27	1.88	3.49	2.66

3. คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้งโรงเรียน และภูมิภาค

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้งโรงเรียน และภูมิภาค พบว่า เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อจำแนกตามที่ตั้ง โรงเรียนที่ตั้งในเมือง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อจำแนกตามภูมิภาค โรงเรียนใน กรุงเทพมหานคร โรงเรียนในภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนผู้ทำข้อสอบ (n) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้ง และภูมิภาค

รูปแบบการจำแนก	n	ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ		ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ขนาดโรงเรียน					
เล็ก	228,946	8.16	1.84	3.11	2.55
กลาง	199,663	8.15	2.02	3.35	2.64
ใหญ่	112,343	8.45	1.81	3.94	2.70
ใหญ่พิเศษ	70,966	8.66	1.63	4.43	2.68
ที่ตั้ง					
ในเมือง	188,875	8.52	1.70	4.02	2.70
นอกเมือง	423,043	8.16	1.95	3.26	2.61
ภูมิภาค					
กรุงเทพมหานคร	43,100	8.74	1.45	4.53	2.64
กลาง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)	129,649	8.39	1.72	3.55	2.69
ตะวันออก	54,641	8.40	1.67	3.73	2.70
เหนือ	53,352	8.30	1.75	3.64	2.68
ตะวันออกเฉียงเหนือ	185,395	8.24	1.78	3.30	2.57
ใต้	111,649	7.93	2.40	3.26	2.64
ตะวันตก	34,132	8.19	1.91	3.21	2.66
ระดับประเทศ	611,918	8.27	1.88	3.49	2.66

ตอนที่ 2 ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567

ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 เป็นการวิเคราะห์คำ ข้อความ และประโยค โดยรวบรวมและสรุปปัญหาการใช้ภาษาไทยที่พบจากการตรวจกระดาษคำตอบอัตรณ์ ซึ่งพบข้อบกพร่อง ในภาพรวม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และการคัดลอก ข้อความ 2) ด้านการสะกดคำ 3) ด้านการใช้คำ และ 4) ด้านการเขียนประโยค โดยจัดหมวดของข้อค้นพบเพื่อเป็น ตัวอย่างของข้อบกพร่องจากการใช้ภาษาไทยตามกรอบการวิเคราะห์ที่กำหนดขึ้นและนำเสนอผลแบบพรรณนามีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และการคัดลอกข้อความ

1.1 การเรียบเรียงความ หมายถึง การเขียนข้อความและการเรียบเรียงประโยคที่มีการเรียงลำดับความคิด การเชื่อมโยงความคิด และสรุปความได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วน ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในเรื่องของการเรียบเรียงความคิดมีดังนี้

1.1.1 การลำดับความคิด เป็นการลำดับความคิดไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ไม่เป็นไปตามลำดับเวลา ไม่เป็นไปตามเหตุและผล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อความที่ถูกต้อง	ข้อความที่บกพร่อง
สวัสดีครับ ผมชื่อตัวย ผมเป็นนักว่ายน้ำมืออาชีพ ผมซ้อมว่ายน้ำทุกวันเพราะวันนี้ผมมีแข่งว่ายน้ำ	สวัสดีครับผมชื่อตัวยผมเป็นนักว่ายน้ำมืออาชีพ วันนี้ผมแข่งว่ายน้ำ เพราะซ้อมอยู่ทุกวัน
ผมมาโรงเรียนทุกวัน วันนี้ ผมช่วยคนจมน้ำ คุณครูและเพื่อน ๆ ก็ชมผม	ผมช่วยคนจมน้ำ ผมจึงมาโรงเรียนทุกวัน คุณ ครูกับ เพื่อน ๆ ก็ชมผม
ผมได้รางวัลชนะเลิศ เพราะผมตั้งใจซ้อมว่ายน้ำ ผมจะเอาถ้วยรางวัลไปให้พ่อ แม่ ปู่ ตา และยาย	ผมได้รางวัลชนะเลิศ เพราะผมจะเอาถ้วยรางวัลไปให้พ่อกับแม่กับปู่กับตากับยาย
เด็กชายคนหนึ่งชื่อว่าสมพงษ์ เด็กชายคนนี้กำลังแข่งว่ายน้ำรอบชิงชนะเลิศ มีผู้เข้าแข่งขันทั้งหมด 10 คน	เด็กชายคนนี้กำลังแข่งว่ายน้ำรอบชิงชนะเลิศโดยมีผู้แข่งขันทั้งหมด 10 คน มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อว่าสมพงษ์
สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งได้ติดตามพฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบันพบว่า ในแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลานอนเฉลี่ย 8 ชั่วโมง และมีพฤติกรรมเนือยนิ่งหรือมีการเคลื่อนไหวน้อยเฉลี่ยถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง	สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งได้ติดตามพฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบันพบว่า เฉลี่ยถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง และมีพฤติกรรมเนือยนิ่งหรือมีการเคลื่อนไหวน้อย ในแต่ละแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลานอนเฉลี่ย 8 ชั่วโมง
เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยการขยับ การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ ฯลฯ อย่างน้อยเราก็ได้หลุดพ้นจากภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่ง	เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยการขยับ อย่างน้อยเราก็ได้หลุดพ้นจากภาวะการมี พฤติกรรมเนือยนิ่ง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ ฯลฯ
พฤติกรรมเนือยนิ่งคือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย เสี่ยงต่อการเกิดโรคต่าง ๆ แต่เราขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกายในระยะเวลาที่นานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย	เสี่ยงต่อการเกิดโรคต่าง ๆ แต่เราขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกายในระยะเวลาที่นานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย

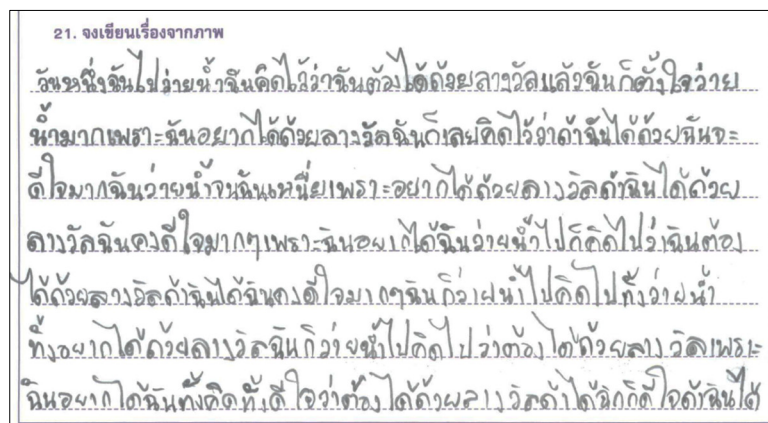
ข้อความที่ถูกต้อง	ข้อความที่บกพร่อง
พฤติกรรมเนือยนิ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ เราจึงควรขยับร่างกายเพื่อไม่ให้เรามีภาวะพฤติกรรมเนือยนิ่ง แม้จะไม่ทำให้ร่างกายแข็งแรงได้มากเท่าการออกกำลังกาย แต่อย่างน้อยเราก็ได้หลุดพ้นจากภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่ง	เราจึงควรขยับร่างกายเพื่อไม่ให้เรามีภาวะพฤติกรรมเนือยนิ่ง และเกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ แต่อย่างน้อยก็ลดพฤติกรรมเนือยนิ่งได้ไม่มาก
พฤติกรรมเนือยนิ่งคือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย เช่น นั่งจับเก้าอี้หน้าจอคอมพิวเตอร์ นั่งทำงานบนโต๊ะทำงานเป็นเวลานาน นั่งนิ่ง ๆ บนรถเมล์หรือรถยนต์	มีพฤติกรรมเนือยนิ่งหรือการเคลื่อนไหวน้อย เช่น การทำอาหารรับประทานเอง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ การออกกำลังกาย
พฤติกรรมเนือยนิ่งคือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายน้อย สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งได้ติดตามพฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบัน พบว่า คนไทยมีกิจกรรมทางกายเฉลี่ย 1 ชั่วโมงครึ่ง และมีการเคลื่อนไหวน้อยพุ่งเฉลี่ยถึง 14 ชั่วโมงครึ่ง	พฤติกรรมเนือยนิ่งคือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายน้อย โดยมีการเคลื่อนไหวของร่างกายพุ่งขึ้นถึง 14 ชั่วโมง
เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น เพื่อให้เราหลุดพ้นจากภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่ง	เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น เพื่อให้เราติดพฤติกรรมเนือยนิ่งได้

1.1.2 การเชื่อมโยงความคิด เป็นการเชื่อมโยงความคิดที่ไม่สัมพันธ์กัน บางเหตุการณ์ขาดหายไปทำให้เนื้อความไม่ต่อเนื่องกัน หรือเนื้อความซ้ำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

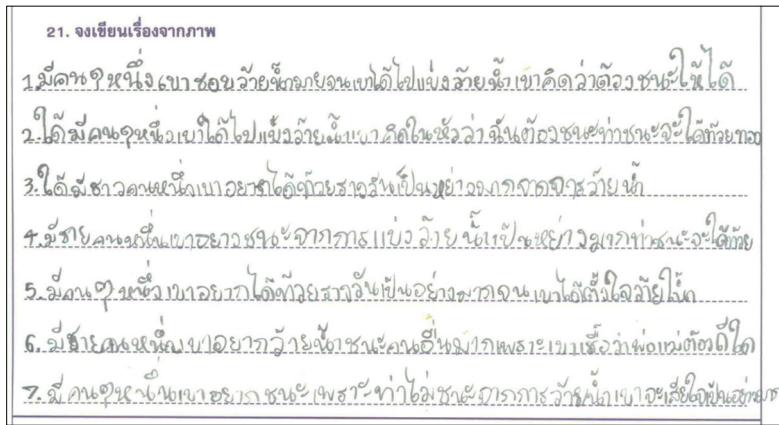
ข้อความที่ถูกต้อง	ข้อความที่บกพร่อง
ผู้ชายคนหนึ่งเขาได้ฝึกฝนทักษะการว่ายน้ำเพื่อไปแข่งโอลิมปิก	มีผู้ชายคนหนึ่งได้ไปแข่งว่ายน้ำที่ โอแรมปิก เขาได้ฝึกฝนทักษะการ ว่ายน้ำ เพื่อไปแข่งที่ โอแรมปิก
ผมซ้อมจนถึงวันแข่ง ตอนแข่งผมก็ตื่นเต้น พอผมออกตัว ผมก็คิดอย่างเดียวว่าถ้าเราชนะ เราจะมีคนชื่นชมเยอะ	ผมซ้อมจนถึงวันแข่งตอนแข่ง ผล ก็ตื่นเต้นพอผมออกตัวผมก็คิดอย่าง เดียว ว่าถ้าเราชนะเราจะมีคนชมเยอะผมจึงซ้อมทุกวันเพื่อวันไหนผมจะเป็นอันดับหนึ่ง
แต่บอลนั้นก็พยายามเพื่อได้เหรียญทองมา และเขาได้บอกกับตัวเองว่าความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น	แต่บอลนั้นก็พยายาม เพื่อ ได้เหรียญทองมา เขาจึงพยายาม และเขาได้บอกกับตัวเองว่าความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
แอลมอนก็กังวลและตื่นเต้น เพราะเขาเพิ่งเคยมาแข่งสนามจริงครั้งแรก	แอลมอนก็กังวลเพราะ เค้า เพิ่งเคยมาแข่งสนามจริงครั้งแรก ทำให้แอลมอนกังวลและตื่นเต้น
ถ้าเราขยัน มันจะส่งผลแก่ตัวเราเอง จะทำให้เราประสบความสำเร็จทุกอย่างที่เราฝัน จะมีชีวิตที่ดี	ถ้าเราขยันมันจะส่งผลต่อตัวเราเอง จะทำให้เราประสบความสำเร็จทุกอย่างที่เราฝัน ถ้าเราจะขยันจะมีชีวิตที่ดีจะประสบความสำเร็จได้ไว้
พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวน้อย เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง ฯลฯ	คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวน้อย เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง ฯลฯ

ข้อความที่ถูกต้อง	ข้อความที่บกพร่อง
พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ เช่น นั่งจับเก้าอี้หน้าคอมพิวเตอร์ นั่งทำงานบนโต๊ะเป็นเวลานาน พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย เช่น เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง	พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย เช่น เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง
ควรเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น เช่น การขึ้นลงบันได แทนการใช้ลิฟต์ การทำอาหารรับประทานเอง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ ฯลฯ	ให้มากขึ้น เช่น การขึ้นลงบันไดแทนการใช้ลิฟต์ การทำอาหารรับประทานเอง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ ฯลฯ
พฤติกรรมเนือยนิ่งคือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งได้ติดตามพฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบันพบว่า ในแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา นอนหลับเฉลี่ย 8 ชั่วโมง	พฤติกรรมเนือยนิ่งคือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย ในแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา นอนหลับเฉลี่ย 8 ชั่วโมง
พฤติกรรมเนือยนิ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ เช่น เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง ฯลฯ เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น การขึ้นลงบันไดแทนการใช้ลิฟต์ การทำอาหารรับประทานเอง ฯลฯ	เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น การขึ้นลงบันไดแทนการใช้ลิฟต์ การทำอาหารรับประทานเอง ฯลฯ โรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง ฯลฯ

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.1 (1) นักเรียนเขียนเรื่องที่เนื้อหาส่วนใหญ่ซ้ำเหตุการณ์ เช่น ฉันทไปว่ายน้ำ ต้อง/อยากได้ถ้วยรางวัล

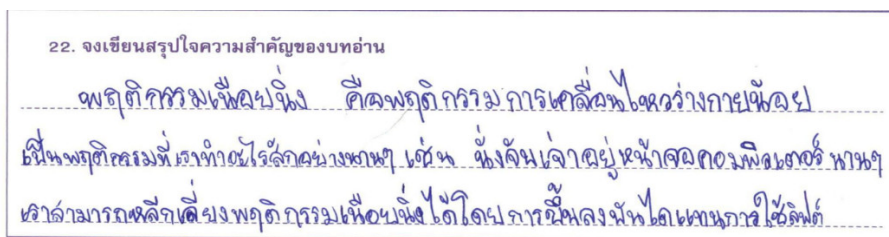

ตัวอย่างที่ 1.1 (2) นักเรียนเขียนเนื้อหาเป็นข้อ ๆ หรือเขียนโครงสร้างเนื้อหาว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่ อย่างไร ลักษณะเช่นนี้จะส่งผลเสียแก่การเชื่อมโยงความให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

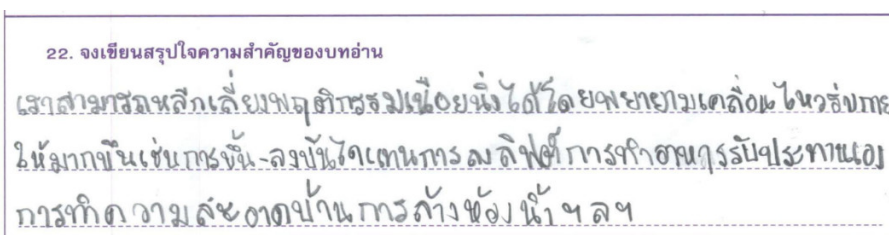
1.2 กลวิธีการสรุปความ หมายถึง วิธีการสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยผ่านกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เพื่อให้ได้ใจความสั้น กะทัดรัด และสละสลวยด้วยสำนวนภาษาของผู้เขียนเอง สำหรับบทอ่านที่ใช้ในแบบทดสอบอัตรนี้ วิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2567 มีประเด็นสำคัญ 4 ประเด็น คือ

- 1) “พฤติกรรมเนือยนิ่ง” คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย
 - 2) พฤติกรรมเนือยนิ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
 - 3) ในหนึ่งวันเราอยู่ในภาวะการมี “พฤติกรรมเนือยนิ่ง” มากที่สุด
 - 4) เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกาย
- ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในเรื่องของกลวิธีการสรุปความมีดังนี้
- 1.2.1 การยกตัวอย่าง คือ นักเรียนเขียนข้อความที่ปรากฏคำว่า เช่น เป็นต้น ฯลฯ

ตัวอย่างกระดาศำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.2.1 (1) นักเรียนเขียน: พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย เป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไรสักอย่างนานๆ เช่น นั่งจับเก้าอี้ดูหน้าจอคอมพิวเตอร์ นานๆ

ตัวอย่างที่ 1.2.1 (2) นักเรียนเขียน: เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น เช่น การขึ้น-ลงบันไดแทนการลงลิฟต์ การทำอาหารรับประทานเอง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ ฯลฯ

1.2.3 การระบุข้อความที่เป็นรายละเอียด คือ นักเรียนเขียนข้อความที่ปรากฏการระบุจำนวน และการขยายความ

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน
 พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมที่เคลื่อนไหวร่างกายน้อย ซึ่งพฤติกรรมนี้เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง โรคกระดูกสันหลังคดงอ กษได้แก่การนั่ง การทำงานที่อยู่กับที่ การทำอาหารที่บ้าน หรือการทำงานร่วมกับประเทษ

ตัวอย่างที่ 1.2.3 (1) นักเรียนเขียน: พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย ซึ่งพฤติกรรมนี้เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือด เลือดและโรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง...

22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน
 พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมที่เคลื่อนไหวร่างกายน้อย เป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง โรคกระดูกสันหลังคดงอ การนั่ง การทำงานที่อยู่กับที่ การทำอาหารที่บ้าน หรือการทำงานร่วมกับประเทษ

ตัวอย่างที่ 1.2.3 (2) นักเรียนเขียน: สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งได้ติดตามพฤติกรรมคนไทยในปัจจุบัน พบว่าแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอนหลับเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง...

22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน
 พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมที่เคลื่อนไหวร่างกายน้อย เป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง โรคกระดูกสันหลังคดงอ การนั่ง การทำงานที่อยู่กับที่ การทำอาหารที่บ้าน หรือการทำงานร่วมกับประเทษ

ตัวอย่างที่ 1.2.3 (3) นักเรียนเขียน: พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมเคลื่อนไหวร่างกายน้อยโยยไม่ได้เปลี่ยนอิริยาบถ ซึ่งคอมพิวเตอร์นั่งทำงาน โต๊ะ ทำงานเป็นเวลานาน การทำความสะอาดบ้านคืบได้มาเท่า การออกกำลังกายอย่างการวิ่ง ฟุงเฉลี่ยถึง ๑๔ ชั่วโมง ครึ่งซั่มมีพฤติ

1.2.4 การสรุปความผิดจากเนื้อเรื่องหรือบทอ่าน คือ นักเรียนเขียนข้อความหรืออธิบายความเกินจากประเด็นสำคัญที่ระบุในบทอ่าน

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน

พฤติกรรมหรือข้อคิด คือ พฤติกรรมคือการเคลื่อนไหวร่างกาย การคิดคือ การใช้สติปัญญา พยายาม
 ไปที่ ข้อคิดข้อคิดนี้ ที่จริงแล้ว ไม่ควรคิด และอย่าทำ อธิบายว่า ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือ พฤติกรรม
 พฤติกรรมแบบนี้ได้ ง่าย ๆ ขอบเขตนี้ ง่าย ๆ ขอบเขตนี้ ง่าย ๆ ขอบเขตนี้ ง่าย ๆ ขอบเขตนี้ ง่าย ๆ ขอบเขตนี้

ตัวอย่างที่ 1.2.4 (1) นักเรียนเขียน: พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือพฤติกรรมเคลื่อนไหวร่างกายน้อย คือการทำสิ่งที่เราทำนาน ๆ เช่น เล่นโทรศัพท์, นั่งเล่น โทรศัพท์ ,และอื่นๆ.....

22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน

พฤติกรรมเนือยนิ่ง เป็น พฤติกรรมที่สงบนิ่ง ไม่แสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรมเนือยนิ่ง
 มีลักษณะคือการที่ทำอะไรนาน ๆ เช่น เล่นเกมในหน้าจอมือถือ...
 พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ การเคลื่อนไหวร่างกายในปริมาณที่น้อย

ตัวอย่างที่ 1.2.4 (2) นักเรียนเขียน: พฤติกรรมเนือยนิ่ง เป็น พฤติกรรมที่พบได้ในทุกสถานการณ์ พฤติกรรมเนือยนิ่ง มีลักษณะคือการที่ทำอะไรนานเช่นดูวิดีโอเกมในหน้าจอมือถือ...

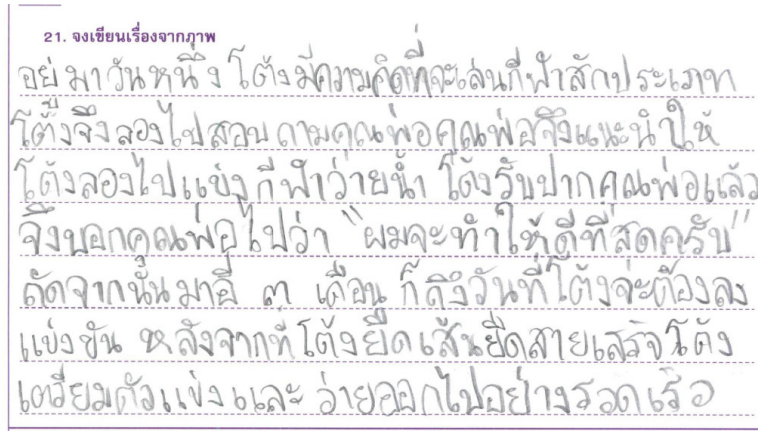
22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน

มาป้องกันพฤติกรรมเนือยนิ่ง ด้วยการขยับร่างกายด้วยการทำกิจกรรมอย่างอื่น
 ไม่นั่งหรือนอน เป็นเวลานาน หลีกเลียงด้วยการ ออกกำลังกาย ทำอาหาร วิ่ง เล่นกีฬา
 เช่น แบดมินตัน บาสเกตบอล กระโดดเชือก วาดรูป และ การปั่นจักรยาน

ตัวอย่างที่ 1.2.4 (3) นักเรียนเขียน: มาป้องกันพฤติกรรมเนือยนิ่ง ด้วยการขยับร่างกายด้วยการทำกิจกรรมอย่างอื่น ไม่นั่งหรือนอน เป็นเวลานาน หลีกเลียงด้วยการ ออกกำลังกาย ทำอาหาร วิ่ง เล่นกีฬา เช่น แบดมินตัน บาสเกตบอล กระโดดเชือก วาดรูป และ การปั่นจักรยาน

1.3.3 มีชุดคำที่แสดง “การว่ายน้ำ” + ชุดคำที่แสดง “ความมุ่งมั่น” เป็นความคิดสำคัญของภาพ

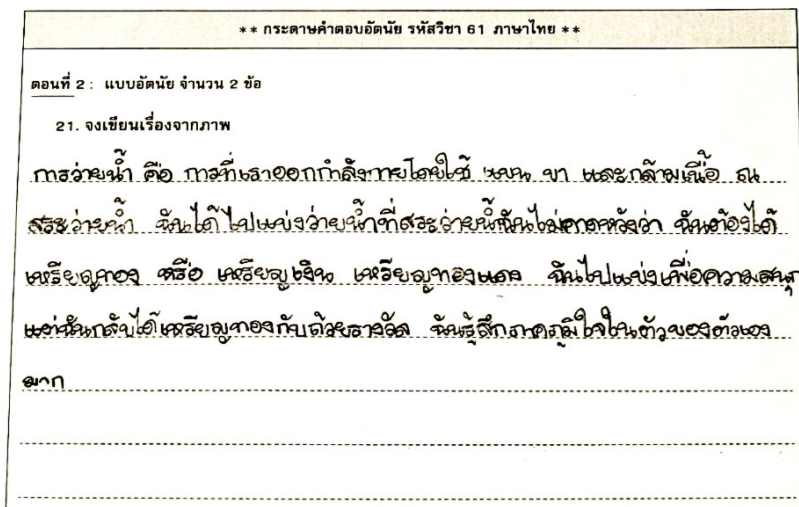
ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.3.3 (1) นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาพ “แข่งกีฬาว่ายน้ำ” (บรรทัด 3) และข้อความซึ่งเทียบได้กับชุดคำแสดง “ความมุ่งมั่น” ได้แก่ ผมจะทำให้ดีที่สุดครับ (บรรทัด 4) (ได้ความคิดสำคัญ 1 คะแนน)

1.3.4 มีชุดคำที่แสดง “การว่ายน้ำ” + ชุดคำที่แสดง เป้าหมาย/ผล

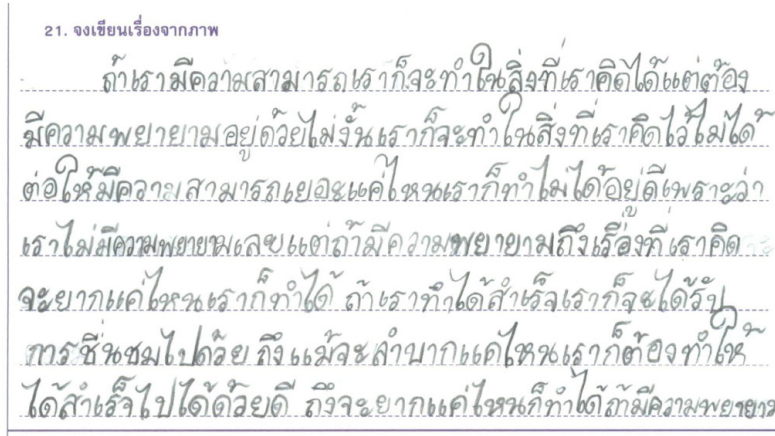
ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.3.4 (1) นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาพ การว่ายน้ำ/แข่งว่ายน้ำ และกล่าวถึงเป้าหมาย/ผลของการว่ายน้ำ คือ ฉันต้องได้เหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง/ได้เหรียญทองกับถ้วยรางวัล/ได้ความภาคภูมิใจในตัวเอง (ได้ความคิดสำคัญ 1 คะแนน)

1.3.5 มีนิยาม/อธิบายความคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มุ่งมั่น” (มุ่งมั่น + เป้าหมาย) แต่ไม่มีแนวคิดสำคัญที่กล่าวถึงการว่ายน้ำ

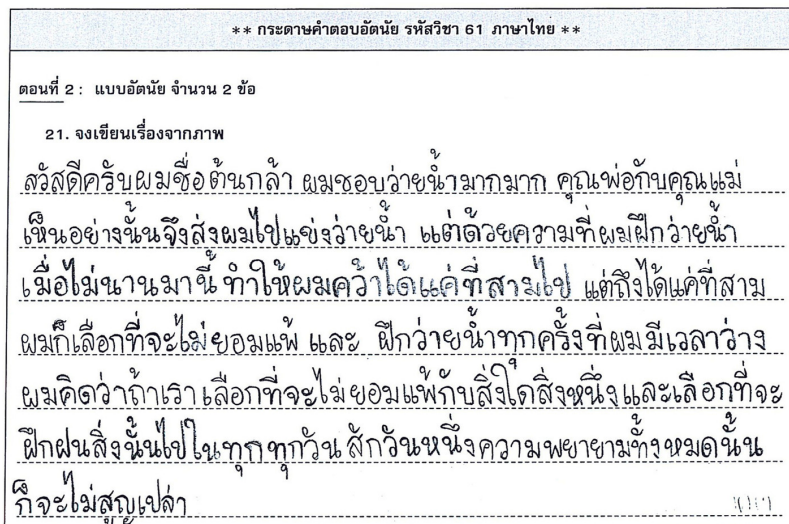
ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.3.5 (1) นักเรียนเขียนอธิบายคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มุ่งมั่น” ผ่านคำว่า “ความพยายาม” และกล่าวถึง “เป้าหมาย/ผล” ได้แก่ จะยากแค่ไหนเราก็ทำได้ ซึ่งสัมพันธ์กับนิยาม “ความมุ่งมั่น” (ได้ความคิดสำคัญ 1 คะแนน)

1.3.6 กล่าวถึง “การว่ายน้ำ” และมีชุดคำที่แสดง “ความมุ่งมั่น + เป้าหมาย/ผล” เป็นความคิดสำคัญของภาพ

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.3.6 (1) นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาพและมีความคิดสำคัญครบถ้วน ข้อแรก กล่าวถึง การว่ายน้ำ ข้อสอง ปรากฏคำในชุดคำ “มุ่งมั่น” เช่น ฝึกว่ายน้ำ และข้อสาม กล่าวถึงเป้าหมาย/ผลจากความมุ่งมั่น ได้แก่ ทำให้ผมคว้าได้แค่ที่สามไป (ได้ความคิดสำคัญ 2 คะแนน)

1.3.7 ให้นิยาม/อธิบายขยายความคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มุ่งมั่น” และมีตัวอย่างจากภาพประกอบ (การว่ายน้ำ)

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

การมุ่งมั่นในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องที่ดีและทำให้รู้จักคำว่า
อดทนและความพยายามในสิ่งที่ตนเองทำให้เกิดประโยชน์
ฉันซึ่งพี่นลินได้มีรายการแข่งขันว่ายน้ำที่จัดขึ้น ณ โรงเรียนศรีดี
เขาได้ฝึกซ้อมมาอย่างหนักเพื่อที่จะแข่งขันกับพี่นลิน พี่นลินก็ตั้งใจว่าจะว่ายน้ำอยู่ใน
ก็มีความคิดว่าถ้าเราพยายามก็จะสามารถแข่งขันว่ายน้ำได้รางวัลอันดับที่ ๒
การมีความพยายามหรือมุ่งมั่นก็จะประสบความสำเร็จและได้รับ
คำชื่นชมและนำมาปฏิบัติต่อไป

ตัวอย่าง 1.3.7 (1) นักเรียนเขียนอธิบายขยายความคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มุ่งมั่น” ในย่อหน้าที่ 1 แล้วตามด้วยการเล่าเรื่องจากภาพ ในย่อหน้าที่ 2 ปิดท้ายด้วยย่อหน้าที่ 3 ซึ่งแสดงชุดคำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มุ่งมั่น” ได้แก่ ความพยายาม ตามด้วยผลจากความพยายาม ได้แก่ ประสบความสำเร็จและได้รับคำชื่นชม

1.3.8 เล่าเรื่องไม่เกี่ยวกับภาพ

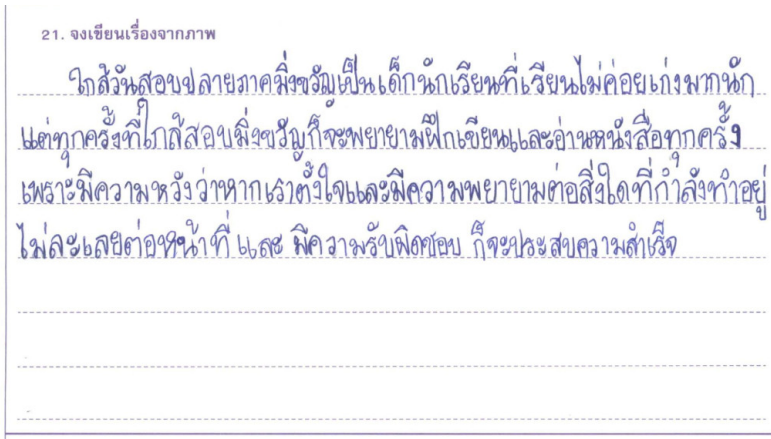
ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 2 : แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

ฉันหนึ่งหนึ่งไม่ได้ตั้งใจได้ไปที่โรงเรียนเพื่อไปทำกิจกรรมในร่มเล่นสนุกกับเพื่อนๆ
กับพ่อจึงกลัวนั้นก็ได้เอาแก้วที่ใส่น้ำร้อนนั้นออกไปให้คนที่อยู่ในอ่างน้ำนั้น
กับพ่อคนนั้นก็นำไปเขาก็รู้สึกร้อนจากหม้อที่มีน้ำร้อนอยู่ภายในแก้ว
เขาเลยต้องอดทนความร้อนไว้ก่อนแล้วค่อยๆดื่มลงไปทีละนิดพอเขาดื่ม
ก็ถึงเสร็จแล้วเขาก็ได้ใจมากที่เขาจะอดทนกับใจฉันน้ำร้อนนั้นจึงจบหมด
แล้วเขาก็เรียนเรียนทุกคนก็ชมทออย่างสนุกสนานที่เขาอดทนกับน้ำร้อน
จนหมดแก้วก็ได้อาบน้ำที่อยู่น้ำนั้นแล้วเขาก็กลับบ้านแล้ว

ตัวอย่างที่ 1.3.8 (1) นักเรียนเขียนเรื่อง ตีมน้ำร้อน ซึ่งไม่สัมพันธ์กับภาพ ไม่เกี่ยวข้องกับการว่ายน้ำ (ได้ความคิดสำคัญ 0 คะแนน)

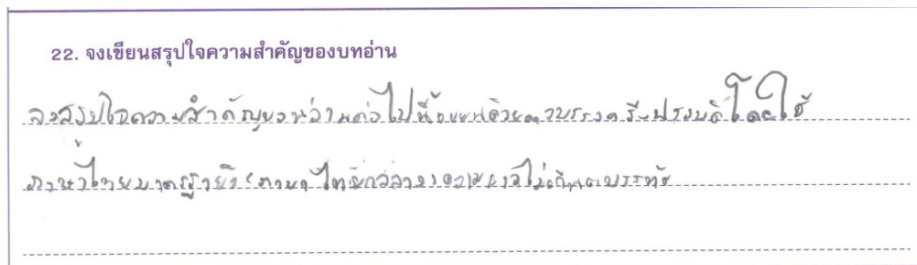
ตัวอย่างที่ 1.3.8 (2) นักเรียนเขียนเรื่องที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แต่เนื้อเรื่องไม่เกี่ยวข้องกับภาพ (ได้ความคิดสำคัญ 0 คะแนน)

1.4 การคัดลอกข้อความ หมายถึง การคัดลอกข้อความส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อสอบมาเขียน ไม่ว่าจะ เป็น คำสั่ง ข้อสอบปรนัย และข้อสอบอัตนัย

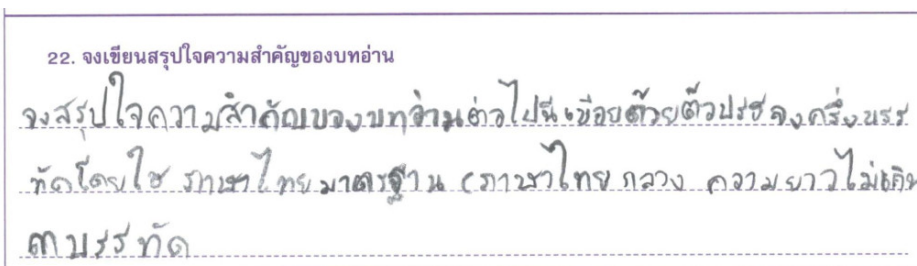
ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในด้านการคัดลอกมีดังนี้

1.4.1 คัดลอกคำสั่ง

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.4.1 (1) นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นคำสั่งของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 22

ตัวอย่างที่ 1.4.1 (2) นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นคำสั่งของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 22

22. จงเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน

ตัวอย่างไม่ดี... (Handwritten student response for question 22)

ตัวอย่างที่ 1.4.1 (3) นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นคำสั่งของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 22

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

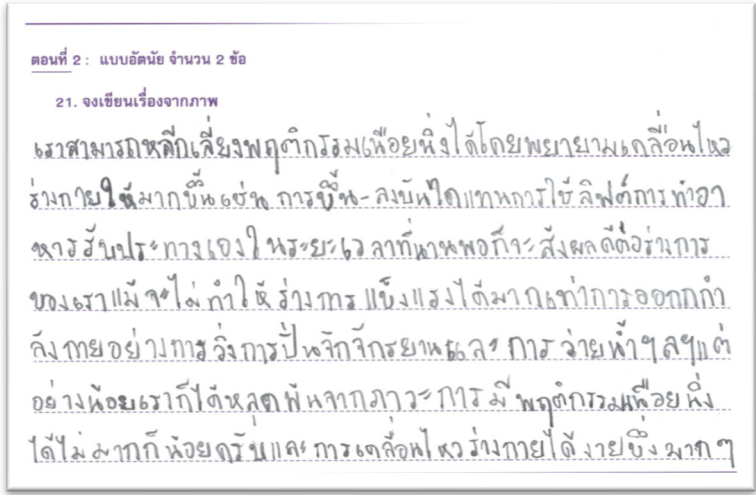
ตัวอย่างคำตอบ (3) ... (Handwritten student response for question 21)

ตัวอย่างที่ 1.4.1 (4) นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นคำสั่งของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 21

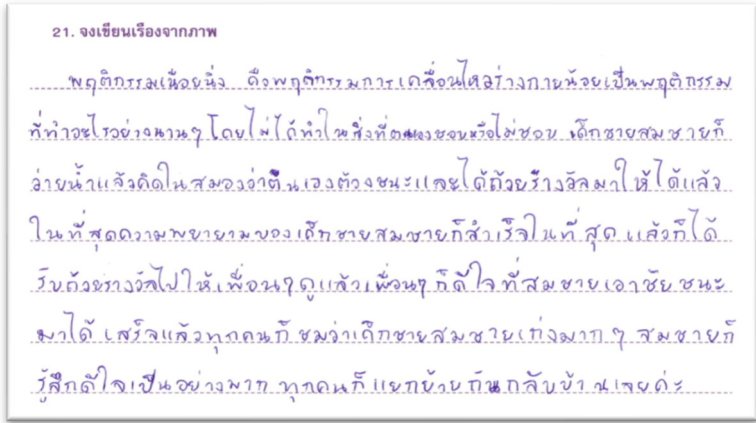
21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

ตัวอย่างคำตอบ (4) ... (Handwritten student response for question 21)

ตัวอย่างที่ 1.4.1 (5) นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นคำสั่งของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 21

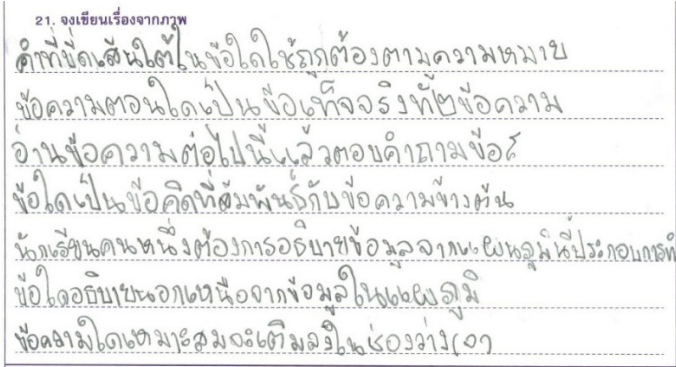
ตัวอย่างที่ 1.4.2 (4) นักเรียนเขียนข้อความของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 22 ย่อหน้าที่ 3

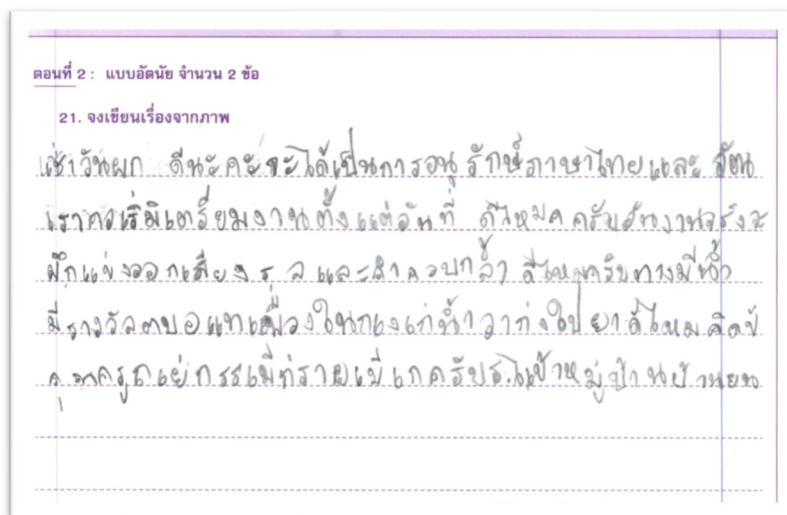
ตัวอย่างที่ 1.4.2 (5) นักเรียนเขียนข้อความของข้อสอบอัตนัยข้อที่ 22 ย่อหน้าที่ 1

1.4.3 คัดลอกข้อสอบปรนัย

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างที่ 1.4.3 (1) นักเรียนเขียนข้อความของข้อสอบปรนัย ข้อที่ 4 5 6 และ 8

ตัวอย่างที่ 1.4.3 (2) นักเรียนเขียนข้อความของข้อสอบปรนัยข้อที่ 9 ตัวเลือกที่ 1 - 4

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และการคัดลอก

จากกระดาษคำตอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีการสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญ และการคัดลอก พบข้อบกพร่องและมีข้อควรพัฒนา ดังนี้

1. ด้านการเรียบเรียงความ

ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพพบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนมักเขียนเล่าเรื่องด้วยเหตุการณ์ซ้ำ ๆ เหตุการณ์วุ่นวาย เนื้อความขาด เล่าเรื่องไม่เป็นไปตามลำดับเวลา บางครั้งนักเรียนระบุตัวเลขเวลาไว้ แต่ลำดับเหตุการณ์ย้อนกลับไปที่กลับมา ไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือสภาพการณ์ปกติที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ยังพบนักเรียนเขียนเนื้อความเป็นลำดับข้อ หรือนำกลวิธีการเขียนสรุปความ 5W1H (ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร) มาเขียนในลักษณะโครงเรื่อง แล้วเขียนขยายความทีละประเด็น ซึ่งจะส่งผลให้การแต่งเรื่องขาดความเชื่อมโยงกัน อีกประการคือ นักเรียนเขียนมาเป็นบทร้อยกรอง ลักษณะเช่นนี้จะส่งผลเสียแก่การเชื่อมโยงความ เนื่องจากระบบไวยากรณ์ที่ใช้ตรวจข้อสอบเหมาะสมแก่เนื้อหาที่เขียนเป็นงานเขียนร้อยแก้ว

การเรียบเรียงเรื่องราวผ่านการเล่าเรื่องจากภาพถือเป็นกระบวนการที่นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝน เพราะเป็นพื้นฐานไปสู่การเขียนความเรียงขนาดยาวและซับซ้อนมากขึ้น การพิจารณาและตีความภาพ การฝึกวางโครงเรื่องก่อนลงมือเขียน และการฝึกเขียนข้อความต่อเนื่องกันหลายบรรทัด จะช่วยให้นักเรียนเรียบเรียงความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่วุ่นวาย ไม่ซ้ำความ ความไม่ขาด และดำเนินเรื่องได้อย่างเป็นลำดับเวลา สุดท้ายนักเรียนจะสามารถวางโครงเรื่อง และสามารถเรียบเรียงเรื่องราวได้อย่างรวดเร็วและน่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่องจากผลไปยังเหตุการณ์เล่าเรื่องแบบหักมุม การเล่าเรื่องสลับการแทรกบทสนทนาของตัวละคร ฯลฯ

ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่านพบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนขาดทักษะการคิดอย่างเป็นลำดับ เห็นได้จากการเขียนถึงเหตุการณ์ในเรื่องโดยไม่เป็นไปตามลำดับเวลา เหตุการณ์ และเหตุผล ทำให้เนื้อหาวุ่นวายและขาดความชัดเจน ส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจผิดหรือคลาดเคลื่อนได้ นอกจากนี้นักเรียนเชื่อมโยงความไม่สัมพันธ์กันหรือซ้ำความ ทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหา เหตุผล หรือความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคได้ อาจเกิดจากนักเรียนไม่เรียบเรียงความคิดก่อนนำเสนอ

ผู้สอนจึงควรเน้นย้ำเรื่องความสำคัญของโครงเรื่อง การกำหนดกรอบความคิดหลัก และการจัดลำดับความคิดให้เป็นระบบก่อนลงมือเขียน เพิ่มคลังคำให้นักเรียนด้วยการเพิ่มเติมคำศัพท์ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การเขียนในชั้นเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นตัวอย่างของคำศัพท์และวิธีการเขียนที่หลากหลาย สามารถนำมาปรับใช้ในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียบเรียงความที่นักเรียนเขียนเล่าเรื่องจากภาพเป็นกระบวนการที่ใช้ภาพเป็นแรงบันดาลใจหรือฉากหลักในการเขียนเรื่อง ผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกการเรียบเรียงความคิดที่ได้จากภาพ โดยเริ่มจากการสำรวจภาพ และสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง จากนั้นเลือกฉากสำคัญที่จะเป็นจุดศูนย์กลางของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์และเติมคำบรรยายเพื่ออธิบายภาพ ฝึกให้นักเรียนได้สร้างตัวละครและบทสนทนาเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับเรื่อง และเมื่อเขียนเรื่องเสร็จควรให้นักเรียนได้ตรวจสอบว่าเรื่องที่เขียนได้เรียงเรียงไปตามเหตุการณ์และเวลาหรือไม่ ทั้งนี้ การฝึกฝนการเขียนเรื่องควรฝึกฝนให้เกิดทักษะและพัฒนาปรับปรุงเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญในการเรียบเรียงเรื่องจากภาพให้ดียิ่งขึ้น

2. ด้านกลวิธีการสรุปความ

กลวิธีการสรุปความพบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนขาดทักษะการอ่านจับใจความ ไม่สามารถแยกแยะส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายความ ทำให้เลือกนำข้อความที่เป็นการยกตัวอย่างหรือรายละเอียดในบทอ่านมาเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยเฉพาะรายละเอียดที่แสดงจำนวนต่าง ๆ ซึ่งพบว่านักเรียนนำมาเขียนตอบอยู่มาก นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนเขียนสรุปความโดยใช้เนื้อความซ้ำ ทำให้เนื้อความไม่กระชับ รวมทั้งสรุปความผิดไปจากเนื้อเรื่องหรือบทอ่าน ทำให้ผู้อ่านอาจเข้าใจความเป็นอื่น

ผู้สอนจึงควรเน้นย้ำวิธีการหรือหลักการสรุปความ ให้นักเรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ แยกแยะว่าส่วนใดเป็นใจความหลักส่วนใดเป็นรายละเอียด และฝึกปฏิบัติการเขียนสรุปความ รวมทั้งการตรวจสอบงานเขียนของตนเอง ก่อนนำเสนอหรือเผยแพร่ที่มีการสื่อสารที่ถูกต้อง ไม่มีเนื้อความซ้ำ และไม่มีการสรุปความผิดที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเป็นอื่น

3. การนำเสนอแนวคิดสำคัญของภาพ

การนำเสนอแนวคิดสำคัญของภาพพบข้อบกพร่อง คือ ประการแรก นักเรียนเขียนเล่าเรื่องไม่สัมพันธ์กับภาพ เช่น เขียนเล่าเรื่องจากภาพ ซึ่งเป็นข้อสอบในปีการศึกษาที่แล้ว เปิดเรื่องและดำเนินเรื่องไม่สอดคล้องกับภาพ นำเนื้อหาข่าวสารหรือเพลงซึ่งกำลังเป็นที่สนใจในสื่อสังคมออนไลน์มาเขียนตอบ ฯลฯ ลักษณะเช่นนี้จะทำให้นักเรียนไม่ได้คะแนนการเขียนเล่าเรื่องและไม่ได้คะแนนความคิดสำคัญ ประการที่สอง นักเรียนเขียนเล่าเรื่องสัมพันธ์กับภาพคือกล่าวถึงฉากหรือเหตุการณ์ที่เป็นภาพ เช่น กล่าวถึงสระน้ำ ถ้วยรางวัล ชมรมกีฬา การแข่งขัน การแข่งขันกีฬา แต่ไม่ปรากฏชุดคำแสดง “การว่ายน้ำ” ชุดคำแสดง “ความมุ่งมั่น” และชุดคำแสดง “เป้าหมาย/ผล” แม้นักเรียนจะได้คะแนนการเขียนเล่าเรื่อง แต่จะไม่ได้คะแนนความคิดสำคัญ ประการที่สาม นักเรียนเขียนเล่าเรื่องสัมพันธ์กับภาพคือ กล่าวถึงฉากหรือเหตุการณ์ที่เป็นภาพ ทั้งยังปรากฏชุดคำแสดง “ความมุ่งมั่น” แต่ไม่ปรากฏชุดคำแสดง “การว่ายน้ำ” หรือชุดคำแสดง “เป้าหมาย/ผล” แม้นักเรียนจะได้คะแนนการเขียนเล่าเรื่อง แต่จะไม่ได้คะแนนความคิดสำคัญเช่นกัน

นักเรียนส่วนหนึ่งจินตนาการและเขียนเล่าเรื่องไม่สอดคล้องกับภาพ เช่น ไปตกปลา ไปเล่นน้ำตก ไปเที่ยวทะเล ไปค่ายลูกเสือ ไปช่วยคนตกน้ำ เป็นต้น

4. การคัดลอกข้อความ

การคัดลอกข้อความพบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนได้นำส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อสอบในข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ ไม่ว่าจะเป็นการนำข้อความจากคำสั่งทั้งข้อที่ 21 และข้อที่ 22 หรือคัดลอกข้อความจากบทอ่านในข้อที่ 22 มาเขียนตอบ รวมถึงการนำข้อความจากข้อสอบปรนัยมาเขียนตอบ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการคัดลอกลักษณะใดก็ได้ 0 คะแนน แม้ นักเรียนจะเขียนเล่าเรื่องต่อก็ตาม

การเขียนรูปแบบการย่อความมาใช้ในการตอบคำถามข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน เป็นลักษณะการเขียนตอบที่ผิด ผู้สอนควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างการย่อความ และการสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน รวมถึงอธิบายเกณฑ์การประเมินให้นักเรียนทราบ และฝึกให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญ แล้วนำเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง อันจะนำมาซึ่งคำตอบของการสรุปใจความสำคัญของเนื้อหาบทอ่านได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุป ผู้สอนควรส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมเรื่องการไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นให้นักเรียนได้ตระหนักว่าการคัดลอกเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทั้งนี้ นักเรียนที่คัดลอกข้อความมาตอบอาจเป็นเพราะนักเรียนไม่สามารถคิดและเขียนเรื่องได้ และควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนกล้าแสดงความคิด โดยให้โจทย์ภาพหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้สังเกต วิเคราะห์สิ่งที่ได้จากภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการคิดและนำไปพัฒนาในการเขียนเรื่องจากภาพได้

2. ด้านการสะกดคำ

การสะกดคำ หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือตัวการ์นต์ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของนักเรียน สามารถจำแนกข้อบกพร่องในการสะกดคำของนักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ การใช้พยัญชนะผิด การใช้สระผิด การใช้วรรณยุกต์ผิด การใช้ตัวการ์นต์ผิด และการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การใช้พยัญชนะผิด หมายถึง การใช้พยัญชนะต้น หรือพยัญชนะท้ายต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของนักเรียนสามารถจำแนกข้อบกพร่อง แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ การใช้พยัญชนะต้นผิด และการใช้พยัญชนะท้ายผิด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะผิดมีดังนี้

2.1.1 การใช้พยัญชนะต้นผิด ปรากฏข้อบกพร่อง 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้พยัญชนะต้นเดี่ยว การใช้พยัญชนะต้นควบ และการใช้อักษรนำ จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของนักเรียน พบการใช้พยัญชนะต้นผิดดังตัวอย่างต่อไปนี้

การใช้พยัญชนะต้นเดี่ยว

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
กีฬา	กีรา กีลา
ขยับ	คยับ
แค้	แซ้
ชนะเลิศ	ชนะเรีศ
ซ้อม	ส้อม สอม
เนือยนิ่ง	เมือยนิ่ง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
พยายาม	พยาม พญายาม พะยายาม พระยายาม พายาม พายม
พฤติกรรม	พฤติกรรม
รางวัล	ลางวัน
สุขภาพ	สุขภาพ
อันตราย	อันตลาย
อิริยาบถ	กิริยาบถ

การใช้พยัญชนะต้นควบ

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
กลับ	กัับ
กล้ามเนื้อ	ก้ามเนื้อ
ไกล	ไกร
ครบ	คัับ
คว่ำ	ขว่ำ
เคลื่อนไหว	เกลิ่อนไหว เครือ่นไหว เคื่องไหว เคื่อนไหว
เตรียม	เตียม เติมย
เปลี่ยน	เปรียน เปียน
พฤติกรรม	พฤติกรรม พฤติธรรม พติกรรม

การใช้อักษรนำ

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
เนือยนิ่ง	เหนือยนิ่ง เหนือยนิ่ง
บ๋อย	หบ๋อย
หลีกเลียง	หลีกเหลียง หลีกเหลียง ลีกเหลียง
หลุดพัน	ลุดพัน
นกหวีด	นกวีด
หลีกเลียง	หลีกเหลียง
เหนือย	เนือย
อยาก	ยาก
อย่าง	ย่าง
อยู่	ยุ

2.1.2 การใช้พยัญชนะท้ายผิด ในปีการศึกษาที่ผ่านมาปรากฏข้อบกพร่อง 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ตัวสะกดผิดในมาตราเดียวกัน และการใช้ตัวสะกดผิดมาตรา สำหรับปีการศึกษา 2567 ปรากฏข้อบกพร่องเพิ่มเติม 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ตัวสะกดขาด และการใช้ตัวสะกดเกิน จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของนักเรียน พบการใช้ตัวสะกดผิด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การใช้ตัวสะกดผิดในมาตราเดียวกัน

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
กังวล	กัვნวน
ประเทศ	ประเทศ
พฤติกรรม	พฤษติกรรม
รางวัล	รางวัล รวงวัล
สมัคร	สมัคร สมัคร
สามารถ	สามารถ สามารถ สามารถ
เสร็จ	เสิร์ด
เหรียญ	เหรียญ
อิริยาบถ	อิริยาบถ อิริยาบต อิริยาบส อิริยาบท
โอกาส	โอกาส

การใช้ตัวสะกดผิดต่างมาตรา

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
กิจกรรมทางกาย	กิจกรรมทางการ
แข่งขัน	แข่งซัด
เคลื่อนไหว	เครื่องไหว
จักรยาน	จักรยาง
เนือยนิ่ง	เนือกนึ่ง เนืองนึ่ง เนือนนึ่ง เนือดนึ่ง
ประเภท	ประเภค
ปัจจุบัน	ปัญจุบัน
ร่างกาย	ร่างการ
ว่ายน้ำ	วาดน้ำ วาดน้ำ
หลุดเลือด	หลอนเลือด
อันตราย	อัตราย
อิริยาบถ	อิริยาบค อิริยาบค อิริยาบล อิริยาบภ

การใช้ตัวสะกดขาด

คำที่ถูกต้อง	คำที่มีข้อบกพร่อง
โฆษณา	โโฆษณา
เนือยนิ่ง	เนือนิ่ง เนือนิ่ง
ปัจจุบัน	ป้จุบัน
พฤติกรรม	พฤติกรรม
ร่างกาย	ร่ากาย
โรคเบาหวาน	โรคเบาหว่า
สามารถ	สามารถ
สุขภาพ	สุขภาพ
อย่าง	อย่า

การใช้ตัวสะกดเกิน

คำที่ถูกต้อง	คำที่มีข้อบกพร่อง
พยายาม	พยามยาม
สามารถ	สามารถรล สามารถรล
สถาบัน	สถานบัน

2.2 การใช้สระผิด หมายถึง การใช้รูปสระหรือใช้เสียงสระไม่ตรงตามอักขรวิธีไทย หรือต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในด้านการใช้สระผิดมีดังนี้

2.2.1 ด้านรูปสระ ปรากฏข้อบกพร่อง 4 ลักษณะ ได้แก่ การเขียนสระที่มีรูปใกล้เคียงกัน การเขียนรูปสระที่มีความแตกต่างกัน การเขียนรูปสระขาด-เกิน และการวางรูปสระผิดตำแหน่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การเขียนสระที่มีรูปใกล้เคียงกัน

คำที่ถูกต้อง	คำที่มีข้อบกพร่อง
แข่ง	เซ่ง
เคลื่อนไหว	เคลื่อนไหว เคลี่ยนไหว
เนือยนิ่ง	เนือยนิ่ง เนือยนิ่ง
ไฝฝืน	ไฝฝืน
เล่นกีฬา	แล่นกีฬา
ไหวพริบ	ไหวพริบ
นึ่ง	นึ่ง

การเขียนสระที่มีรูปแตกต่างกัน

คำที่ถูกต้อง	คำที่มีข้อบกพร่อง
กรรมการ	กรมกาน
เนือยนิ่ง	เนือยนุ่ง
โรคอ้วนลงพุง	โรคอ้วนลงพุง
ลำดับ	รังดับ
เวลา	เวเล

การเขียนรูปสระขาด-เกิน

คำที่ถูกต้อง	คำที่มีข้อบกพร่อง
สระขาด	
เคลื่อนไหว	เคลื่อนไหว
เนือยนิ่ง	เนือยนิ่ง
ปัจจุบัน	ปัจจุบัน
พยายาม	พยามม พยาม พยาม
สะอาด	สอาด
สามารถ	สมารถ
อิริยาบถ	อิริยาบถ

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
สระเกิน	
เคย	เคอย
ปัจจุบัน	ปัจจุบัน
พฤติกรรม	พิฤติกรรม
โรคอ้วนลงพุง	โรคอ้วนลงพุง

การวางรูปสระผิดตำแหน่ง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
ขยับ	ขัยบ
ขอบคุณ	ขอบคณู
คุณครู	คณูครู
เคลื่อนไหว	เคื่ออนไหว
จริง	จริง
ติด	ตติ
สมควร	สมครว
สามารถ	สามราถ

2.2.2 ด้านเสียงสระ ปรากฏข้อบกพร่อง 2 ลักษณะ ได้แก่ การเขียนสระที่ออกเสียงเหมือนกัน และการเขียนสระสลับกันระหว่างเสียงสั้นกับเสียงยาว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การเขียนสระที่ออกเสียงเหมือนกัน

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
กรรมการ	ก่ามะกาน
เคลื่อนไหว	เคื่ออนไหว
ชัยชนะ	ไซชนะ ไชชนะ ไชชนะ ไชชนะ
เข้า	ข้าว
ธรรมดา	ท่ามะดา
บันได	บรไร
ว่ายน้ำ	ไหวน้ำ ไหวน้ำม
วิจัย	วิใจ
เส้นชัย	เส้นไซย เส้นไซ

การเขียนสระสลับกันระหว่างเสียงสั้นกับเสียงยาว

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
ชัยชนะ	ชายชานะ
ทำให้	ทำไห้
ไฝฝืน	ฝ้ายฝืน
รางวัล	รังวัล ลังวัน รังวาน
ว่ายน้	วัยน้ำ ไวน้ำ ไว้น้ำ
สรุป	สรุป
หลีกเลี้ยง	หลีกเลี้ยง
หวัง	หวาง
เหล่านี้	หล่านี้

2.3 การใช้วรรณยุกต์ผิด หมายถึง การใช้รูปวรรณยุกต์ หรือการวางตำแหน่งของวรรณยุกต์ไม่ตรงตามอักขรวิธีไทย หรือต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในด้านการใช้วรรณยุกต์ผิดมีดังนี้

การใช้รูปวรรณยุกต์ผิด

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
ก่อให้เกิด	ก่อให้เกิด
ขึ้น	ขึ้น
เขา	เข้า
แข่งขัน	แข่งขัน, แข่งขึ้น
ครอง	ครอง
ครั้ง	ครั้ง
เคลื่อนไหว	เคลื่อนไหว เคลื่อนไหว เคลื่อนไหว้
เฉลี่ย	เฉลี่ย
ซ่อม	ซ่อม, ซอม
โต๊ะ	โต๊ะ
ท้อ	ท้อ
นั่ง	นั่ง นั่ง
นั่น	นั่น
นี่	นี่
เนือยนิ่ง	เนือยนิ่ง เนือยนิ่ง
ฟุ้ง	ฟุ้ง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
มุ้งมัน	มุ้งมัน
ร่างกาย	ร่างกาย ร่างกาย ล้างกาย
ลงพุง	ลงพุง
ว่ายนํ้า	วายนํ้า วายนํ้า ว่ายนํ้า ว่ายนํ้า ว่ายนํ้า
เสียง	เสียง
เหน้อยล่า	เหน้อยล่า

การวางวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
เข้าร่วม	เข้าร่วม
ควัว	ควัว
เคลื่อน	เคลื่อน
เช่น	เช่น
ด้วย	ด้วย
ต้อง	ต้อง
น้อย	น้อย
เนือยนิ่ง	เนือยนิ่ง
เปลี่ยน	เปลี่ยน
เพื่อน	เพื่อน
ว่ายนํ้า	ว่ายนํ้า

2.4 การใช้ตัวกรันต์ผิด หมายถึง การใช้พยัญชนะที่เป็นตัวกรันต์ และเครื่องหมายทัณฑฆาตผิด หรือการวางเครื่องหมายทัณฑฆาตผิดตำแหน่ง ไม่ตรงตามอักขรวิธีไทย หรือต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในด้านการใช้ตัวกรันต์ผิดมีดังนี้

การเขียนตัวกรันต์ขาด

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร
เชียร์	เชีย
ทุกซ์	ทุก
มนุษย์	มนุช
ลิฟต์	ลิฟต
เหตุการณ์	เหตุการ

การใช้พยัญชนะที่เป็นตัวกรันต์ผิด

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
รถเมล์	รถเมย์
รถยนต์	รถยนต์ร์

การวางเครื่องหมายทัณฑฆาตผิดตำแหน่ง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
คอมพิวเตอร์	คอมพิวเต็อร

2.5 การวรรคตอน การใช้ไม้ยมก และการใช้ไม้ไตคู่ไม่ถูกต้อง หมายถึง การไม่เว้นวรรคตอน หรือเว้นวรรคตอนทุกคำ การไม่ใช้ไม้ยมก หรือการใช้ไม้ยมกผิด และการไม่ใช้ไม้ไตคู่ หรือการใช้ไม้ไตคู่ไม่ถูกต้อง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในด้านการวรรคตอน การใช้ไม้ยมก และการไม่ใช้ไม้ไตคู่หรือการใช้ไม้ไตคู่ไม่ถูกต้องมีดังนี้

การไม่เว้นวรรคตอน
ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 2 : แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

ฉันเห็นคนได้คิดว่าฉันบอกทุกคนในหน้าจอน้ำฉันเคยไปสมัครเข้าประกวดหนูน้อย...
งามที่ฉันได้บอกทุกคนไปตลอดทั้งวันแต่ได้รู้ที่บอกฉันไปบอกฉันก็
เคยบอกว่าเป็นไปเป็นเตรียมตัวก่อนได้รู้ก่อนกว่าให้ว่าฉันก็เคยวิ่งบอกมา
จากห้องแถวฉันได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน
บอกว่าจะทำให้เต็มที่ได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน
มีวันหนึ่งได้มีสิ่งบางอย่างฉันเห็นพวกได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน
ฉันก็เลยบอกทุกคนไปหน้าจอน้ำก็วิ่งบอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน

ตัวอย่าง 2.5 (1) นักเรียนเขียนข้อความโดยไม่เว้นวรรคตอน

ตอนที่ 2 : แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

ฉันไม่ชอบเวลาเช้าเลยที่ใส่ชุดว่ายน้ำฉันจะว่ายน้ำท่าตบว่ายน้ำได้เร็วทวดพอ
ว่าดได้รู้ที่บอกทุกคนไปตลอดทั้งวันแต่ได้รู้ที่บอกฉันไปบอกฉันก็
เคยบอกว่าเป็นไปเป็นเตรียมตัวก่อนได้รู้ก่อนกว่าให้ว่าฉันก็เคยวิ่งบอกมา
จากห้องแถวฉันได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน
บอกว่าจะทำให้เต็มที่ได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน
มีวันหนึ่งได้มีสิ่งบางอย่างฉันเห็นพวกได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน
ฉันก็เลยบอกทุกคนไปหน้าจอน้ำก็วิ่งบอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคนได้บอกทุกคน

ตัวอย่าง 2.5 (2) นักเรียนเขียนข้อความโดยไม่เว้นวรรคตอน

การเว้นวรรคตอนทุกคำ
ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

พร เมฆ หัก วัย หัว รัช ตัน ประ ทาย รัช นิ่ง พ.ศ.
ม.อ.ก. กัณ เอลี โย สก. น.น. สร้อย ชนระ
เอ.ล. ส พ.น. ฟัก พว เสง. เตื่อห. จช.
วิท นิ่ง พศ. โย. โย. เอลี รัช ช.น.เอ.

ตัวอย่าง 2.5 (3) นักเรียนเขียนข้อความโดยเว้นวรรคตอนทุกคำ

ตอนที่ 2 : แบบอัตรีย์ จำนวน 2 ข้อ

21. จงเขียนเรื่องจากภาพ

มี เด็ก กว และ นิ่ง เขา ออก ไป นึก ใจ
 ใจ ความ กิ่ง เขา ออก ไป นึก ใจ
 เขา นอน นอน สอน ๆ นิ่ง เขา สัก
 นิ่ง คุณ นิ่ง คุณ ๆ ของ เขา นิ่ง กิ่ง เขา
 นิ่ง ว่า เขา ไป นิ่ง นิ่ง เขา นิ่ง นิ่ง นิ่ง
 นิ่ง

ตัวอย่าง 2.5 (4) นักเรียนเขียนข้อความโดยเว้นวรรคตอนทุกคำ

การไม่ใช่ไม่ยมก หรือการใช้ไม่ยมกไม่ถูกต้อง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
เด็ก ๆ	เด็กเด็ก
ทุก ๆ วัน	ทุกทุกวัน ทุกวัน ๆ ทุก ๆ ๆ วัน
นาน ๆ	นานนาน
นานา	นา ๆ
น้อยนึ่ง	น้อยนึ่ง ๆ
ป้ายป้ายหนึ่ง	ป้าย ๆ หนึ่ง
เพื่อน ๆ	เพื่อนเพื่อน
มาก ๆ	มากมาย
เรื่อย ๆ	เรื่อยเรื่อย
โรคต่าง ๆ	โรคต่างต่าง
อื่น ๆ	อื่นอื่น

การไม่ใช่ไม่ไต่คู้ หรือการใช้ไม่ไต่คู้ไม่ถูกต้อง

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
ก็	ก่อ, ก้อ
แข่งกีฬา	แข็งกีฬา
แข็งแรง	แข็งแรง
เป็น	เป็น

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการสะกดคำ

จากกระดาษคำตอบอัตรณ์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านการสะกดคำ พบข้อบกพร่องและมีข้อควรพัฒนา ดังนี้

1. ด้านการใช้พยัญชนะผิด พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนใช้พยัญชนะไทยบางรูปที่ออกเสียงพ้องกันหรือใกล้เคียงกัน ทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนและสะกดคำผิด ดังจะเห็นได้จากการใช้พยัญชนะต้นเดี่ยวผิด เช่น กีฬา – กิรา/กึลา ขยับ – คยับ แค – แอ้ ซ้อม – ส้อม ถ้า – ท่า ถ้วย – ท่วย/ท่วย ผึก – ฟึก นักเรียนออกเสียงที่ไม่ชัดเจน โดยออกเสียง /ร/ สลับกับ /ล/ เช่น กลับ – กับ เตรียม – เตียม ร่างกาย – ล้างกาย รวงวัล – ลางวัน หรือการใช้พยัญชนะต้นควบผิด เช่น กล้ามเนื้อ – ก้ามเนื้อ เคลื่อนไหว – เคื่อนไหว การใช้อักษรนำ เช่น เนื่อนิ่ง – เหนื่อนิ่ง หลีกเลี้ยง – ลึกเลี้ยง ส่วนการใช้พยัญชนะท้ายผิด มาจากมาตราตัวสะกดไทยมาตราหนึ่งอาจมีได้หลายรูปตัวสะกด จึงทำให้เกิดความสับสน เช่น กังวล – กังวน ปรากฏ – ปรากฏ สามารถ – สามารถ เทรียน – เทรียน โอกาส – โอกาส นอกจากนี้ยังพบการใช้ตัวสะกดขาด เช่น เนื่อนิ่ง – เนอนิ่ง สมัคร – สมัค/สมัก และการใช้ตัวสะกดเกิน เช่น สถาบัน – สถาบัน

2. ด้านการใช้สระผิด พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนเขียนรูปสระผิด มีทั้งการเขียนรูปสระที่ใกล้เคียงกันและเขียนรูปสระที่แตกต่างกัน เช่น เคลื่อนไหว – เคลื่อนไหว เนื่อนิ่ง – เนอนิ่ง เวลา – เวล ว่ายน้ำ –/ไหว่น้ำ ส่วนการเขียนรูปสระขาดหรือเกิน เช่น พฤติกรรม – พิฤติกรรม เพราะ – เพรา – แพราะ อิริยาบพ – อริยาบพ การวางรูปสระผิดตำแหน่ง เช่น ขยับ – ขยับ เคลื่อนไหว – เคลื่อนไหว ขอบคุณ – ขอบคุณ คุณครู – คุณครู ปัจจุบัน – ปัจจุบัน สมควร – สมควร เป็นต้น อาจมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดเรื่องเวลาจึงทำให้ขาดความแม่นยำและความรอบคอบ ส่วนด้านเสียงสระ ปรากฏการเขียนสระที่ออกเสียงเหมือนกัน เช่น กรรมกร – กำมะกาน เคลื่อนไหว – เคลื่อนไหว เข้า – ข้าว ชัยชนะ – ไชชนะ/ไชชนะ ว่ายน้ำ – ไหว่น้ำ และการเขียนสระสลับกันระหว่างเสียงสั้นกับเสียงยาว เช่น ชัยชนะ – ชายชนะ ฝึฝืน – ฝ่ายฝืน ว่ายน้ำ – ้วยน้ำ/ไวน้ำ เหล่านี่ – หล่าวนี่ ให้ – ให้ หลีกเลี้ยง – หลีกเลี้ยง หวัง – หวาง นอกจากนี้ การออกเสียงรวบคำของนักเรียนส่งผลต่อรูปเขียน เมื่อออกเสียงบกพร่อง จึงทำให้การเขียนบกพร่องไปด้วย เช่น พยายาม – พยาม/พยาม จะเห็นได้ว่า การเขียนมีความสัมพันธ์กับการออกเสียงด้วยการพัฒนาการสะกดคำจึงควรปลูกฝังตั้งแต่การฝึกทักษะการอ่านและการพูด หากนักเรียนแม่นยำด้านการอ่านและการพูด จะส่งผลดีต่อการเขียนอย่างต่อเนื่อง และสามารถลดอัตราการสะกดคำที่มีความบกพร่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการใช้วรรณยุกต์ผิด พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์ จึงทำให้ใช้รูปวรรณยุกต์ผิด โดยเฉพาะอักษรสูงและอักษรต่ำที่เสียงกับรูปไม่ตรงกัน เช่น ซ้อม – ซ่อม นิ่ง – นิ่ง น่น – น่น นี – นี ฟุง – ฟุง ร่างกาย – ร่างกาย มุ่มมัน – มุ่มมัน ว่ายน้ำ – ว่ายน้ำ/ว่ายน้ำ/ว่ายน้ำ นอกจากนี้ยังพบการวางวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง เช่น เคลื่อน – เคลื่อน เช่น – เช่น

4. ด้านการใช้ตัวการันต์ผิด พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนเขียนตัวการันต์ขาด เช่น คอมพิวเตอร์ – คอมพิวเตอร์ ลิฟต์ – ลิฟต์ เขียนตัวการันต์ผิด เช่น รถเมล์ – รถเมย์ และการวางเครื่องหมายทัณฑฆาตผิดตำแหน่ง เช่น คอมพิวเตอร์ – คอมพิวเตอร์

5. ด้านการใช้ไม้ยมก และการใช้ไม้ไตคู่ไม่ถูกต้อง พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนไม่ใช้ไม้ยมกในที่ที่ควรใช้ เช่น เด็ก ๆ – เด็กเด็ก มาก ๆ – มากมาก นาน ๆ – นานนาน โรคต่าง ๆ – โรคต่างต่าง ซึ่งคำเหล่านี้เป็นคำชนิดเดียวกันสามารถใช้เครื่องหมายไม้ยมกได้ แต่บางคำไม่สามารถใช้ได้ เนื่องจากชนิดคำต่างกัน เช่น ป้ายป้ายหนึ่ง – ป้าย ๆ หนึ่ง ไม่สามารถใช้ไม้ยมกได้ เนื่องจากป้ายคำแรกเป็นคำนาม และป้ายคำที่สองเป็นลักษณนาม เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนสับสนระหว่างการใช้ไม้ไตคู่กับวรรณยุกต์ เช่น แข็งแรง – แข่งแรง แข่งกีฬา – แข็งกีฬา

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำของนักเรียน พบว่ามีปัญหาในหลาย ๆ ด้านที่มีผลต่อความถูกต้องในการเขียน โดยเฉพาะในเรื่องการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการ์นต์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน นักเรียนมักจะสะกดคำผิดเนื่องจากการออกเสียงที่ไม่ชัดเจนหรือสับสนระหว่างเสียงที่คล้ายกัน รวมถึงการใช้สระผิดรูปและผิดตำแหน่ง การวางวรรณยุกต์ผิด และการใช้ตัวการ์นต์และเครื่องหมายวรรคตอนที่ไม่ถูกต้อง

การพัฒนาในด้านการสะกดคำจำเป็นต้องมุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการฟัง การแยกเสียง และการเขียนอย่างระมัดระวัง นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้เข้าใจหลักการของไตรยางศ์ การผันวรรณยุกต์ และการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในการเขียนอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การฝึกฝนเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการสะกดคำและการวางเครื่องหมายที่เหมาะสมจะช่วยลดความผิดพลาดและเพิ่มความเข้าใจในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น การสะกดคำที่ถูกต้องเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารและการแสดงออกทางภาษา นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมและการฝึกฝนเพื่อให้การสะกดคำและการเขียนถูกต้องและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

3. ด้านการใช้คำ

การใช้คำ หมายถึง การใช้คำได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ ตรงตามความหมายของคำ และเหมาะสมกับสถานการณ์หรือบริบทของการสื่อสาร

ผลจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในด้านการใช้คำมีดังนี้

3.1 การใช้คำไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หมายถึง การใช้คำไม่ตรงกับหน้าที่ของคำ เช่น การใช้คำบุพบท คำสันธาน การใช้ลักษณนามไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
บ๊วยกับด้า และ มีนาไปแข่งแชร์บอล	บ๊วยกับด้า แล้ว มีนาไปแข่งแชร์บอล
พอ/เมื่อ ไปถึงที่สนาม ครูสมหญิงก็บอกว่าไปเปลี่ยนชุด	แล้ว ไปถึงที่สนาม ครูสมหญิงก็บอกว่าไปเปลี่ยนชุด
สัปดาห์เขาจะต้องได้ถ้วยรางวัลไปโชว์พ่อกับแม่ และ แม่กับพ่อบอกว่าลูกเก่งมาก	สัปดาห์เขาจะต้องได้ถ้วยรางวัลไปโชว์พ่อกับแม่ แต่ แม่กับพ่อบอกว่าลูกเก่งมาก
พฤติกรรมเหล่านี้ ก่อ ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ	พฤติกรรมเหล่านี้ ก็ ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน และ โรคอ้วนลงพุง	เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ และ โรคเบาหวาน และ โรคอ้วนลงพุง
เราควรขยับให้มากขึ้นด้วยการวิ่ง การปั่นจักรยาน และ การว่ายน้ำ	เราควรขยับให้มากขึ้นด้วยการวิ่ง และ การปั่นจักรยาน และ การว่ายน้ำ
ภาวะการเนือยนิ่งมักเกิดกับคนที่ชอบนั่งนอน	ภาวะการเนือยนิ่งมักเกิดกับคนที่ ซึ่ง ชอบนั่งนอน
ในหนึ่งวัน เราอยู่ในภาวะนี้หลายชั่วโมง ซึ่ง เราสามารถแก้ไขได้โดยการออกกำลังกาย	ในหนึ่งวัน เราอยู่ในภาวะนี้หลายชั่วโมง ที่ เราสามารถแก้ไขได้โดยการออกกำลังกาย
แค่ เราขยับในเวลาทีนานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย	แม้ เราขยับในเวลาทีนานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย
วิธีแก้ไขคือ ควรพยายามเคลื่อนไหวร่างกาย ให้ มากขึ้น	วิธีแก้ไขคือ ควรพยายามเคลื่อนไหวร่างกาย ใน มากขึ้น
เนือยนิ่งทำให้เกิดโรคลหลาย โรค	เนือยนิ่งทำให้เกิดโรคลหลาย อย่าง

3.2 การใช้คำผิดความหมาย หมายถึง การนำคำที่มีความหมายอย่างหนึ่งไปใช้ไม่ตรงตามบริบทของข้อความ ส่งผลให้ความหมายไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
มานะต้องขอบคุณครูที่คอยฝึก <u>สอน</u>	มานะต้องขอบคุณครูที่คอยฝึก <u>สอย</u>
ถึง <u>สถาน</u> ที่แข่งกีฬาว่ายน้ำ	ถึง <u>สถาน</u> ีแข่งกีฬาว่ายน้ำ
พฤติกรรม <u>เนือยนิ่ง</u> คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย	พฤติกรรม <u>แ่นิ่ง</u> คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย พฤติกรรม <u>นิ่งเฉย</u> คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย พฤติกรรม <u>ล่อยนิ่ง</u> คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย พฤติกรรม <u>เนือยนิต ๆ</u> คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย
<u>พฤติกรรม</u> เนือยนิ่ง คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย	<u>นิสัย</u> เนือยนิ่ง เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย <u>พฤติกรรม</u> เนือยนิ่ง คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย
พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ พฤติกรรม <u>การเคลื่อนไหว</u> ร่างกายน้อย	พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ พฤติกรรม <u>การเคลื่อนที่</u> ร่างกายน้อย พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ พฤติกรรม <u>ขับเคลื่อน</u> ร่างกายน้อย
นั่ง <u>จับเจ้า</u> อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์	นั่ง <u>จดจ่อ</u> อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ นั่ง <u>จับจ้อง</u> อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์
พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ เป็นพฤติกรรมที่ทำอะไรรานาน ๆ โดยไม่ได้เปลี่ยน <u>อิริยาบถ</u>	พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ เป็นพฤติกรรมที่ทำอะไรรานาน ๆ โดยไม่ได้เปลี่ยน <u>กริยาบท</u> พฤติกรรมเนือยนิ่ง คือ เป็นพฤติกรรมที่ทำอะไรรานาน ๆ โดยไม่ได้เปลี่ยน <u>การกระทำ</u>
เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดย <u>พยายามเคลื่อนไหวร่างกาย</u>	เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดย <u>พยายามใช้ร่างกาย</u>
เราสามารถ <u>แก้ปัญหา</u> นี้ได้แค่พยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น	เราสามารถ <u>หนีปัญหา</u> นี้ได้แค่พยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น

3.3 การใช้คำภาษาต่างประเทศ หมายถึง การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ไม่มีในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และมีคำภาษาไทยใช้แทน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
ผู้ชนะเลิศ	แชมป์ (champ)
ครูฝึกสอน/ ผู้ฝึกสอน	โค้ช (coach)
สนับสนุน	ซัพพอร์ต (support)
โทรทัศน์	ทีวี (TV)
อบอุ่นร่างกาย	วอร์ม (warm)
ประหลาดใจ	เซอร์ไพรส์ (surprise)
ผู้นิยม/ผู้ชื่นชอบ	แฟนคลับ (Fan club)
ส่งสัญญาณ	ส่งซิก (signal)
สถานออกกำลังกาย	โรงยิม (gymnasium)
รายวิชา	คอร์ส (course)
กลั่นแกล้ง	บูลลี่ (bully)

3.4 การใช้คำภาษาถิ่น หมายถึง การใช้คำภาษาไทยถิ่นมาแทนคำภาษาไทยมาตรฐาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
นกหวีด	ลูกหวีด
แม่	มะฮี่
เขาฝึกซ้อมมานานแล้ว	เขาฝึกซ้อมโดนแล้ว
ฉันคิดว่าต้องชนะแน่	ฉันคิดว่าต้องชนะแน
เป็นพฤติกรรมเกียจคร้าน	เป็นพฤติกรรมขี้คร้าน
การเคลื่อนไหวร่างกาย	การเคียนไหวร่างกาย

3.5 การใช้คำภาษาพูด หมายถึง การนำคำภาษาพูดมาใช้ในภาษาเขียนหรือการบรรยายความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	คำที่มีข้อบกพร่อง
เขา	เค้า
วันหนึ่ง	วันนึ่ง
สักพัก	ซั๊กพัก
อย่างนั้น	อย่างงั้น ยั้งงั้น
เท่าไร	เท่าไหร่
หรือ	หรอ
เปล่า	ป่าว
เขาคิดไปเอง	เขามโนไปเอง
เคลื่อนไหวร่างกายมากขึ้น	เคลื่อนไหวร่างกายเยอะ ๆ
เคลื่อนไหวร่างกายมากขึ้น	เคลื่อนไหวร่างกายบ่อย ๆ
การขยับร่างกายมากขึ้น	การขยับร่างกายแรง ๆ
นั่งจับเก้าอี้หน้าจอคอมพิวเตอร์	นั่งจับเก้าอี้หน้าจอคอม
สถาบันวิจัยพบว่า	สถาบันวิจัยเจอว่า
เคลื่อนไหวนานพอที่จะส่งผลดีต่อร่างกาย	เคลื่อนไหวนานพอมันก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย
ไม่ควรจะทำสักเท่าไร	ไม่ควรจะทำซั๊กเท่าไหร่
การทำอาหารรับประทานเอง	การทำอาหารทานเอง

3.6 การใช้คำเกิน หมายถึง การใช้คำเกินรูปเดียวกันมากกว่า 1 คำ หรือคำที่มีความหมายเดียวกันเขียนติดกัน และใช้คำในตำแหน่งที่ไม่ควรใช้ (ตัดคำนั้นออกก็ยังสื่อความได้) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
มีเพื่อนมาเชียร์ด้วยชื่อโปรเกรส	มีเพื่อน ๆ มาเชียร์ด้วยชื่อโปรเกรส
และมีผู้คนแสดงความดีใจ	และมีมีผู้คนแสดงความดีใจ
ดีใจกับเหรียญทองที่ได้มาด้วย	ดีใจกับเหรียญทองที่ได้มาด้วยดีใจ
เมื่อถึงเวลาเลิกเรียน ฉันก็ไปซัอมวายน้า	เมื่อถึงเวลาเลิกโรงเรียน ฉันก็ไปซัอมวายน้า
พฤติกรรมนี้ก่อให้เกิดอันตราย	พฤติกรรมนี้ก่อให้เกิดให้เกิดอันตราย
คนไทยควรขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกาย	คนไทยคนไทยควรขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกาย
พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ	พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็นสิ่งที่เราทำบ่อย พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็นสิ่งที่เราทำเป็นประจำ	พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็นสิ่งที่เราทำบ่อยเป็นประจำ

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
การออกกำลังกาย เป็น ผลดีต่อร่างกาย การออกกำลังกาย มี ผลดีต่อร่างกาย	การออกกำลังกาย เป็นมี ผลดีต่อร่างกาย
เช่น โรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลง พุง ฯลฯ	เช่น โรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลง พุง ฯลฯ เป็นต้น
การทำอาหาร รับประทาน เอง	การทำอาหาร รับประทานกิน เอง

3.7 การใช้คำตก หมายถึง การใช้คำตกไป ทำให้ไม่เข้าใจความหมายของคำ หรือสื่อความหมายได้ไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
มีนักกีฬา ว่ายน้ำ น้ำคนหนึ่ง	มีนักกีฬาน้ำ คน หนึ่ง
ขอบคุณตัวเองที่มีสติความตั้งใจ และ ความพยายามจนสำเร็จ	ขอบคุณตัวเองที่มีสติความตั้งใจความพยายามจนสำเร็จ
แต่บอลนั้นก็พยายามเพื่อ ให้ ได้เหรียญทอง	แต่บอลนั้นก็พยายามเพื่อ ได้ เหรียญทอง
ตอนไปแข่งที่อื่นได้ ที่ เท่าไรกัน ได้ที่หนึ่งแน่เลย	ตอนไปแข่งที่อื่นได้เท่าไรกัน ได้ ที่ หนึ่งแน่เลย
เขาจะหยิบรางวัลนั้นมาเป็นของ ตัวเอง	เขาจะหยิบรางวัลนั้นมาเป็นของตัว
ณ เช้าวัน หนึ่ง ได้มีการแข่งขันว่ายน้ำ	ณ เช้าวัน ได้ มีการแข่งขันว่ายน้ำ
เราสามารถ หลีกเลี่ยง พฤติกรรม	เราสามารถ หลีกเลี่ยง พฤติกรรม
ทำให้ เกิดอันตราย	ทำ เกิดอันตราย
โรคอ้วน ลงพุง	โรคอ้วน พุง
พฤติกรรม การเคลื่อนไหว ร่างกายน้อย	พฤติกรรม ไหว ร่างกายน้อย พฤติกรรม การเคลื่อนไหว ร่างกายน้อย
พฤติกรรม การเคลื่อนไหว ร่างกาย น้อย	พฤติกรรม การเคลื่อนไหว ร่างกาย น้อย
เราสามารถ ป้องกัน การมีพฤติกรรมเนือยนิ่งได้	เราสามารถ ป้อง การมีพฤติกรรมเนือยนิ่งได้
พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็น อาการ ของ คน เคลื่อนไหวน้อย	พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็น อาการคน เคลื่อนไหวน้อย
เราสามารถหลีกเลี่ยง ได้ โดย พยายาม เคลื่อนไหวให้มากขึ้น	เราสามารถหลีกเลี่ยง ได้พยายาม เคลื่อนไหวให้มากขึ้น

3.8 การใช้คำลึกลับ หมายถึง การใช้คำไม่สม่่าเสมอกันเรียกสิ่งเดียวกัน และการใช้ตัวเลขไม่เป็นระบบเดียวกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
เด็กชายคนหนึ่งได้ขยันฝึกซ้อมว่ายน้ำเพราะเด็กชายคนนี้อายากเป็นนักกีฬาโอลิมปิก	เด็กชายคนหนึ่งได้ขยันฝึกซ้อมว่ายน้ำเพราะชายคนนี้ อายากเป็นนักกีฬาโอลิมปิก
วันหนึ่งผมกำลังว่ายน้ำ วันนั้นผมรู้สึกเหนื่อยมาก	วันหนึ่งผมกำลังว่ายน้ำ วันนั้นฉันรู้สึกเหนื่อยมาก
นอนหลับเฉลี่ย ๔ ชั่วโมง มีกิจกรรมทางกาย ๑ ชั่วโมงครึ่ง	นอนหลับเฉลี่ย ๔ ชั่วโมง มีกิจกรรมทางกาย 1 ชั่วโมงครึ่ง
เราอยู่ในภavnีมากที่สุด แต่เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้	เราอยู่ในภavnีมากที่สุด แต่เขาสามารถหลีกเลี่ยง พฤติกรรมเนือยนิ่งได้

3.9 การใช้คำที่ไม่มีในภาษา หมายถึง การใช้คำหรือสำนวนที่ไม่มีในภาษาไทย การใช้ตัวเลขแทนคำใน ภาษาที่ไม่มีในระบบการเขียนภาษาไทย หรือการใช้อักษรภาษาต่างประเทศเขียนชื่อเฉพาะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
ฮ่า ๆ ๆ	555
นั่งจับเจ้าอยู่หน้าจอโทรทัศน์	นั่งจับเจ้าอยู่หน้าจอ TV
เด็กชายคนหนึ่งไปแข่งว่ายน้ำ	เด็กชายคน 1 ไปแข่งว่ายน้ำ
ชายคนหนึ่งเป็นนักกีฬาว่ายน้ำชื่อว่าเอ	ชายคนหนึ่งเป็นนักกีฬาว่ายน้ำชื่อว่า A

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการใช้คำ

จากกระดาษคำตอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านการใช้คำ พบข้อบกพร่องและมีข้อควรพัฒนา ดังนี้

1. การใช้คำไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนใช้คำเชื่อม ได้แก่ คำบุพบท และ คำสันธาน ไม่ถูกต้อง ซึ่งนักเรียนมักจะใช้คำว่า “ที่” กับ “ซึ่ง” สลับกัน โดยคำว่า “ที่” มีหน้าที่บ่งชี้นามข้างหน้า ขณะที่ “ซึ่ง” ทำหน้าที่เป็นคำบ่งชี้เพื่อขยายความค่านามที่อยู่ข้างหน้า นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง เช่น นักเรียนใช้คำว่า “อย่าง” เป็นคำลักษณนามของคำว่า “โรค” เป็น “โรคหลายอย่าง”
2. การใช้คำผิดความหมาย พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนใช้คำไม่ถูกต้องกับความหมายในบริบทที่ต้องการสื่อสาร ควรชี้ให้เห็นถึงการใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์ในการสื่อสาร และเพิ่มคลังคำ โดยเฉพาะคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันแต่ใช้ในบริบทต่างกัน เพื่อให้ นักเรียนเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้อง
3. การใช้คำภาษาต่างประเทศ พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มาจากคำที่ใช้พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงเลือกใช้คำตามความคุ้นเคยมากกว่าการคำนึงถึงหลักการเลือกใช้คำที่ถูกต้อง เช่น มีคำไทยคำใดที่สามารถใช้แทนได้หรือมีการกำหนดใช้ศัพท์บัญญัติ

4. การใช้คำภาษาถิ่น สังเกตได้ว่าในกระดาษคำตอบนักเรียนในปีการศึกษา 2567 นี้ พบข้อบกพร่องเรื่อง การใช้คำภาษาถิ่นน้อยกว่าปีที่ผ่านมา แต่ยังคงปรากฏปัญหาการใช้คำภาษาถิ่นได้และถิ่นอีสานอยู่บ้าง ปัญหาดังกล่าว อาจเกิดจากการใช้ภาษาถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีคำภาษาถิ่นเหล่านี้ปะปนอยู่บ่อยครั้ง หรือเทียบเคียงจากการ ออกเสียงในภาษาถิ่นและนำมาใช้ในการเขียน โดยไม่ทราบว่าภาษาถิ่นเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มไม่เหมาะสมที่นำมาใช้ เขียนสื่อสารกับบุคคลทั่วไป

5. การใช้คำภาษาพูด พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนใช้คำภาษาพูดเพื่อสื่อความหมายในตำแหน่งที่ต้องการ ใช้ภาษาทางการ ทำให้เกิดความไม่เหมาะสมในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีการใช้คำสแลงตามกระแสนิยมที่เป็นคำ ภาษาพูดมาใช้ในการเขียน และมีการเขียนคำตามเสียงพูด จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาต่างระดับ

6. การใช้คำเกิน พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนการเขียนคำเกินรูปเดียวกัน เขียนติดกันมากกว่า 1 คำ และ คำต่างรูปแต่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน โดยหากตัดคำที่ซ้ำออกก็ไม่ส่งผลต่อการสื่อความหมาย สาเหตุอาจ เกิดจากนักเรียนขาดความรอบคอบในการเขียนและขาดการตรวจทานให้เรียบร้อยจึงเขียนคำเกินมาโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำในตำแหน่งที่ไม่ควรใช้ แต่เมื่อตัดคำนั้นออกก็ยังสามารถสื่อความได้ นักเรียนจึงควร เลือกใช้คำใดคำหนึ่งเพื่อให้ประโยคกระชับและสละสลวย

7. การใช้คำตก พบว่า นักเรียนขาดคำที่ต้องใช้ในตำแหน่งที่ควรใช้ ทำให้คำหรือประโยคดังกล่าวไม่สามารถสื่อความหมายได้ อาจทำให้เข้าใจความหมายของประโยคคลาดเคลื่อนไปจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับคำที่จะใช้สื่อความหมาย จึงยังไม่สามารถใช้คำที่ถูกต้องทั้งหมดใน บริบทสำหรับการเขียนดังกล่าวได้

8. การใช้คำกลั่น พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนใช้คำสรรพนามไม่สม่าเสมอในการเรียกสิ่งเดียวกัน ทำให้ ผู้อ่านเกิดความสับสนและอาจทำให้เข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนไปจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ซึ่งอาจเกิดจาก นักเรียนยังเรียบเรียงความคิดไม่เป็นระบบ จึงไม่สามารถสื่อสารได้ตรงกับความคิดของตนเอง นอกจากนี้ ยังพบการใช้ ตัวเลขไม่เป็นระบบเดียวกัน ทำให้การใช้คำในงานเขียนไม่สม่าเสมอกัน

9. การใช้คำที่ไม่มีในภาษา พบข้อบกพร่องคือ นักเรียนเขียนคำที่ไม่สามารถนำมาใช้เขียนเพื่อเรียบเรียง การเล่าเรื่องในภาษาไทยได้ เช่น การนำตัวอักษรภาษาอังกฤษมาตั้งชื่อตัวละคร การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การนำ ตัวเลขมาใช้เขียนสื่อความหมายนอกเหนือจากลำดับที่หรือบอกหมายเลข ดังนั้น ในการเรียบเรียงข้อความและ การเขียนเรื่อง นักเรียนต้องใช้คำในภาษาไทยมาตรฐานให้ถูกต้อง ไม่เขียนตัวอักษรภาษาต่างประเทศมาใช้ปะปน

แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ อาจทำได้โดยผู้สอนควร ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์ในการสื่อสาร นอกจากนี้ ผู้สอน ควรเน้นย้ำเรื่องการใช้คำให้เหมาะสมกับระดับภาษา ทั้งในระดับประโยคและระดับข้อความ เพื่อให้การใช้ภาษาเป็น ระดับเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง อีกทั้ง ผู้สอนควรเน้นย้ำให้ผู้เรียนมีการตรวจทานงานเขียนของตนเองก่อนเผยแพร่ เพื่อ เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนมีความรอบคอบในการเขียนมากยิ่งขึ้น

4. ด้านการเขียนประโยค

การเขียนประโยค หมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำได้ตรงตามโครงสร้างประโยคในภาษาไทยที่ถูกต้อง มีการเรียงลำดับของคำหลัก คำเชื่อม คำขยายได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีเนื้อความสมบูรณ์ และสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

4.1 การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้าง หมายถึง การเขียนประโยคที่ขาดส่วนประกอบใดส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญ ได้แก่ ประธาน กริยา และกรรม ซึ่งไม่สามารถละได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคที่ถูก	ประโยคที่มีข้อบกพร่อง
การแข่งขันได้เริ่มขึ้นแล้ว <u>ฉัน</u> ก็เป็นผู้ที่ว่ายน้ำได้เร็วมาก	การแข่งขันได้เริ่มขึ้นแล้วก็เป็นผู้ว่าน้ำที่ว่ายน้ำได้เร็วมาก
วันหนึ่งได้มีเด็กอยาก <u>เป็น</u> นักว่ายน้ำที่เก่งที่สุดในโลก	วันหนึ่งได้มีเด็กอยากนักว่ายน้ำที่เก่งที่สุดในโลก
เขาบอกอีกว่าการว่ายน้ำ <u>เป็นสิ่งที่ดีต่อสุขภาพของร่างกายเรา</u>	เขาอีกว่าการว่ายน้ำสิ่งที่ดีต่อสุขภาพในร่างกายของเรา
และเขาเป็น <u>นักว่ายน้ำ</u> ระดับโลกด้วย	และเขาเป็นระดับโลกด้วย
มี <u>คนมากมาย</u> มายินดีให้กับเขา	มีมากมายมายินดีให้กับเขา
เขาจะทำ <u>ร้ายคนที่ได้</u> ที่หนึ่งให้ได้	เขาจะทำลายคนที่หนึ่งให้ได้
ผู้ที่ชนะคนที่หนึ่งได้ <u>ไป</u> โรงพยาบาล	ผู้ที่ชนะคนที่หนึ่งได้โรงพยาบาล
เขาจึงไป <u>บอก</u> เพื่อนว่า เราอยากว่ายน้ำกับนายได้ไหม	เขาจึงไปเพื่อนว่า เราอยากว่ายน้ำกับนายได้ไหม
<u>พฤติกรรม</u> เนือยนิ่ง เป็น <u>พฤติกรรม</u> ที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ	ที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ
<u>คนไทย</u> มีกิจกรรมทางกายเฉลี่ย 1 ชั่วโมงครึ่ง	ทางกายเฉลี่ย 1 ชั่วโมงครึ่ง
และ <u>มีการเคลื่อนไหว</u> ร่างกายน้อย ฟุงเฉลี่ยถึง 14 ชั่วโมงครึ่ง	และฟุงเฉลี่ยถึง 14 ชั่วโมงครึ่ง
สถาบันวิจัยได้ <u>ติดตามพฤติกรรม</u> ของคนไทยในปัจจุบันพบว่า	สถาบันวิจัยได้ปัจจุบันพบว่า
เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายาม <u>เคลื่อนไหว</u> ร่างกายให้มาก	เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามร่างกายให้มาก
แค่เรา <u>ขยับ</u> ให้นานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกายของเรา	แค่เราให้นานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกายของเรา
เราก็ได้ <u>หลุดพ้น</u> จากภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่งแล้ว	เราก็ได้ภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่งแล้ว

4.2 การเขียนประโยคไม่จบความ หมายถึง การเขียนประโยคที่ขาดถ้อยคำบางส่วน จึงทำให้สื่อความหมายไม่ครบถ้วน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคที่ถูก	ประโยคที่มีข้อบกพร่อง
สนุกจังเลยครับได้ชัยชนะมาเป็นของผม/พวกเรา/ โรงเรียน	สนุกจังเลยครับไอชนะมาเป็นของ
ในวันแข่งขันเธอดูจริงจังมากและแข็งแรงมาก/แรงดี มาก	ในวันแข่งขันเธอดูจริงจังมากและเ
ผลประกาศมาว่าฉันได้ที่ 1 <u>ฉันดีใจมาก ๆ/ ฉันตื่นตื่นมาก ๆ</u>	ผลประกาศมาว่าฉันได้ที่ 1 ฉัน
เขาออกตัวดีที่สุดและเขาก็ได้เข้าเส้นชัยเป็น <u>คนแรก/ คนที่หนึ่ง</u>	เขาออกตัวดีที่สุดและเขาก็ได้เข้าเส้นชัยเป็น
“พฤติกรรมเนือยนิ่ง” คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหว ร่างกายน้อย เป็นพฤติกรรม <u>ที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ โดยไม่ได้เปลี่ยนอิริยาบถ</u>	คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อยเป็นพฤติกรรม
เป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไร <u>สักอย่างนาน ๆ</u>	เป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไร
แค่เราขยับก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย แม้จะไม่ทำให้ร่างกาย แข็งแรงได้มากเท่า <u>การออกกำลังกาย</u>	แค่เราขยับก็จะส่งผลดีต่อร่างกาย แม้จะไม่ทำให้ร่างกาย แข็งแรงได้มากเท่า
ในแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้ <u>เวลานานพอสมควร</u>	ในแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา
แค่เราขยับในระยะ <u>เวลาที่นานพอ</u> ก็ส่งผลดี	แค่เราขยับในระยะก็ส่งผลดี

4.3 การจัดเรียงลำดับคำหรือวางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง หมายถึง การนำถ้อยคำมาเรียงร้อยต่อกันไม่ถูกต้อง ผิดตำแหน่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
ผมก็ได้ <u>ถ้วยรางวัล</u>	ผมก็ได้ <u>รางวัลถ้วย</u>
ในรอบแรก <u>เขานั่นตื่นตื่นเลยทำได้แย่มาก ๆ</u>	<u>เขานั่นในรอบ</u> แรกเขาตื่นตื่นตาเลยทำได้แย่มากๆ
<u>ฉันเลยคิดในใจว่าฉันต้องชนะ</u>	เลย <u>แนคิดในใจว่าแน่ต้องชนะก่อน</u>
<u>แล้วเขาก็ประสบความสำเร็จได้ด้วยรางวัล</u>	แล้ว <u>เข้าได้ถ้วยรางวัล เพื่อประสบความสำเร็จ</u>
ฉันต้องได้ <u>เหรียญทอง เหรียญเงิน หรือเหรียญทองแดง</u>	ฉันต้องได้ <u>เหรียญทอง หรือเหรียญเงิน เหรียญทองแดง</u>
แค่เราขยับหรือเคลื่อนไหวในระยะเวลานานพอ ก็จะ ส่งผลดีต่อร่างกาย แม้จะ <u>ไม่ทำให้</u> ร่างกายแข็งแรงได้มาก เท่าการออกกำลังกาย	แค่เราขยับหรือเคลื่อนไหวในระยะเวลานานพอ ก็จะ ส่งผลดีต่อร่างกาย แม้จะ <u>ทำให้</u> ร่างกาย <u>ไม่</u> แข็งแรงได้มาก เท่าการออกกำลังกาย
การขึ้นลงบันไดจะ <u>ทำให้ไม่</u> เป็นพฤติกรรมเนือยนิ่ง	การขึ้นลงบันไดจะ <u>ทำให้</u> พฤติกรรมเนือยนิ่ง <u>ไม่</u> เป็น
การทำ <u>อาหารรับประทาน</u> เอง	การทำ <u>รับประทานอาหาร</u> เอง
เสี่ยงต่อ <u>การเกิด</u> โรคหลอดเลือด	เสี่ยงต่อ <u>เกิดการ</u> โรคหลอดเลือด
พฤติกรรมเนือยนิ่ง <u>เสี่ยงก่อให้เกิด</u> เป็นโรคต่าง ๆ	พฤติกรรมเนือยนิ่ง <u>ก่อให้เกิด</u> เสี่ยงเกิดเป็นโรคต่าง ๆ
พฤติกรรมเหล่านี้ <u>ก่อให้เกิดอันตราย</u> ต่อสุขภาพ	พฤติกรรมเหล่านี้ <u>ก่อให้เกิด</u> ต่อ <u>อันตราย</u> สุขภาพ

ประโยคที่ถูก	ตัวอย่างที่มีข้อบกพร่อง
<u>ในแต่ละวัน</u> กลุ่มตัวอย่างใช้เวลานอนหลับเฉลี่ย 8 ชั่วโมง	<u>ในวันแต่ละ</u> กลุ่มตัวอย่างใช้เวลานอนหลับเฉลี่ย 8 ชั่วโมง

4.4 การเขียนประโยคไม่สื่อความ หมายถึง การเขียนประโยคที่ไม่สามารถสื่อสารความได้ตามเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในประโยคหลายประการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคที่ถูก	ประโยคที่มีข้อบกพร่อง
<u>ถ้าเราตั้งความฝันของเราอย่างไร เราก็กต้องพยายามเข้าไว้</u>	<u>ทำความฝันเราเป็นไรเราก็กต้องพยายามไว้</u>
และจะจบการแข่งขันทันทีที่กระทำผิด	<u>และจะหมดสิ้นแข่งขันทันทีที่กระทำ</u>
<u>เมื่อตอนเย็น ฉันไปซื้อ/สบว้ยน้ำ</u>	<u>เมื่อตอนเย็นก็ไม่เย็น ฉันไปสบว้ยน้ำ</u>
<u>ผมมาที่นี่มาแข่งกีฬาโอลิมปิก</u>	<u>ผมเหมือนกันที่นี่คือโอลิมปิก</u>
<u>โรงเรียนแห่งหนึ่งได้ส่งตัวแทนนักเรียนไปแข่งขันกีฬาต่าง ๆ</u>	<u>ณ ทางโรงเรียนหนึ่งได้ส่งตัวแทนนักเรียนไปแข่งขันกีฬาต่าง ๆ</u>
<u>และรู้ว่าควรเคลื่อนไหวตัวในน้ำอย่างไร</u>	และรู้ว่า <u>ครูไหวตัวในน้ำ</u> อย่างไร
<u>เราสามารถนำทักษะด้านการว่ายน้ำไปประกอบอาชีพได้มากมาย</u>	<u>การว่ายน้ำสามารถประกอบอาชีพได้มากมาย</u>
แต่เราควรทำให้ได้อย่างที่ตั้งใจไว้	แต่ <u>เราทำให้ได้อย่างที่ตั้งใจไว้</u>
พฤติกรรมเนือยนิ่งคือ <u>การเคลื่อนไหวร่างกายน้อย เช่น นิ่งนิ่ง ๆ บนรถเมล์หรือรถยนต์</u>	พฤติกรรมเนือยนิ่งคือ <u>รถเมล์หรือรถยนต์</u>
นอนหลับ 8 ชั่วโมง มีกิจกรรมทางกาย 1 ชั่วโมงครึ่ง การเคลื่อนไหวร่างกายน้อย 14 ชั่วโมงครึ่ง	นอนหลับ 8 ทางกาย 1 ร่างกาย 14
พฤติกรรมเหล่านี้ <u>ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ</u>	พฤติกรรมเหล่านี้ <u>ทำให้ต่อสุขภาพก็อันตราย</u>
เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยการเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น เช่น <u>การทำอาหาร รับประทานเอง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ</u>	หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่ง เช่น <u>การทำอาหาร สะอาด ห้องน้ำ</u>
พฤติกรรมเนือยนิ่งเกิดจากการเคลื่อนไหวน้อย	พฤติกรรมเนือยนิ่งเกิดจากการเคลื่อนไหวน้อย <u>หรือไม่เคลื่อนไหวเลย</u>
<u>ในหนึ่งวัน</u> เราอยู่ในภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่งมากที่สุด	<u>ในวัน</u> เราอยู่ในภาวะการมีพฤติกรรมเนือยนิ่งมากที่สุด

4.5 การเขียนเป็นกลุ่มคำ/วลี หมายถึง การไม่สามารถเขียนข้อความที่ต้องการสื่อสารให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ เนื่องจากขาดส่วนสำคัญของประโยค หรือคำนามหรือกริยาหลักในประโยคไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง จึงไม่สามารถสื่อสารเป็นประโยคได้

ประโยคที่ถูก	ข้อความที่มีข้อบกพร่อง
นักกีฬาว่ายน้ำได้ฝึกซ้อมอย่างหนัก เพื่อไปแข่งขัน	นักกีฬาว่ายน้ำ
ในหนึ่งวัน เราอยู่ในภาวะพฤติกรรมเนือยนิ่งมากที่สุด	หนึ่งวันที่เราอยู่ในภาวะพฤติกรรมเนือยนิ่งมาก
พฤติกรรมเนือยนิ่ง มีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อยเป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ	มีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อยเป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไรสักอย่างนานๆ
เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งโดยเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น	พฤติกรรมเนือยนิ่งโดยเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการเขียนประโยค

จากกระดาษคำตอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านการเขียนประโยค พบข้อบกพร่อง และมีข้อควรพัฒนา ดังนี้

1. โครงสร้างของประโยคที่ต้องมีส่วนประกอบสำคัญ ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงประโยคให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามโครงสร้างประโยคภาษาไทยได้ เมื่อขาดส่วนสำคัญของประโยคจึงไม่สามารถสื่อความได้ตรงตามความต้องการของผู้ส่งสาร

2. การเขียนประโยคไม่จบความ พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนยังไม่สามารถเขียนรูปประโยคให้ครบถ้วนสมบูรณ์จึงขาดส่วนประกอบซึ่งใช้สื่อความในประโยคดังกล่าวทำให้ประโยคไม่จบความและไม่สามารถสื่อสารความหมายได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

3. การจัดลำดับคำและวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนยังขาดความแม่นยำในเรื่องหน้าที่ของคำรวมทั้ง การจัดวางลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง จึงทำให้การลำดับส่วนขยายผิดจากตำแหน่งของคำที่ควรจะไปขยายความ ทำให้เกิดการสื่อความผิดในประโยค

4. การเขียนประโยคไม่สื่อความ พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนเขียนสื่อความได้หลายแบบหรือใช้คำแทนคำที่หายไปได้หลายคำ ไม่เข้าใจว่าจะสื่ออะไร จึงต้องแก้ไขหลายคำ/แก้ไขใหม่ทั้งประโยค สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดเป็นรูปแบบภาษาเขียนที่ถูกต้องชัดเจนได้ ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนและไม่สามารถวิเคราะห์ว่านักเรียนต้องการจะสื่อความหมายใดในประโยค

5. การเขียนเป็นกลุ่มคำ/วลี พบข้อบกพร่อง คือ นักเรียนเขียนคำนาม หรือคำกริยาเรียงต่อกันโดยไม่ได้เชื่อมคำเหล่านั้นให้เป็นประโยค ทำให้ข้อความที่เห็นเป็นเพียงกลุ่มคำ และวลีเท่านั้น จึงไม่เห็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการสื่อสารได้อย่างชัดเจน

ข้อสังเกตเพิ่มเติม ในการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ พบลักษณะความผิดจำนวนมากสอดคล้องกับบทอ่านในข้อสอบที่มีการแยกระหว่างประธานกับกริยาของประโยค เช่น ในบรรทัดแรกของข้อสอบ ประธานของประโยคจะอยู่แยกกับกริยาหรือส่วนขยายที่ทำให้ประโยคสื่อความไม่ได้ ซึ่งอยู่ในบรรทัดถัดไป (พฤติกรรมเนือยนิ่งเป็นพฤติกรรม/ที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ โดยไม่ได้เปลี่ยนอิริยาบถ) หรือในบรรทัดที่ 7 (คนไทยในปัจจุบันมีกิจกรรม/ทางกายเฉลี่ย 1 ชั่วโมงครึ่ง) นักเรียนมักจะลอกเพียงบรรทัดใดบรรทัดหนึ่งโดยไม่พิจารณาความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของประโยค

นอกจากนี้ ในเรื่องของการจัดเรียงลำดับคำหรือวางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง ในบทอ่านของปีนี้ มีบางประโยคที่มีเนื้อความที่นักเรียนอาจไม่คุ้นเคย เช่น ข้อความในบทอ่าน “การทำอาหารรับประทานเอง” นักเรียนจะเขียนสรุปว่า “การรับประทานอาหารเอง” ซึ่งสอดคล้องกับความคุ้นเคยในชีวิตประจำวันของนักเรียนมากกว่า ในด้านประโยคเงื่อนไข เนื้อหาในบทอ่านกล่าวว่า “แค่เราขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกายในระยะเวลาที่นานพอ แม้จะทำให้

ร่างกายไม่แข็งแรงเท่าการออกกำลังกาย แต่เราก็ได้หลุดพ้นภาวะนี้ไม่มากนักน้อย” นักเรียนจะเขียนสรุปว่า “การเคลื่อนไหวทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง” ซึ่งเป็นการตัดข้อความจากบทอ่านมาเพียงบางส่วน โดยไม่เข้าใจความหมายที่เกิดจากประโยคเงื่อนไขทำให้สรุปความผิดจากบทอ่าน ดังนั้น ในการสร้างบทเรียนหรือแบบทดสอบ การอ่าน - การเขียน ผู้สอนและผู้เรียนควรมีการทบทวนความหมายของสารและการสื่อความให้เกิดความเข้าใจตรงกัน เพื่อให้ผู้เขียนสามารถสื่อสารได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการสื่อสารมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของการเขียนตอบมีการยกข้อความในหลากหลายลักษณะ เช่น ยกมาทั้งย่อหน้าหรือตัดต่อข้อความ หรือยกข้อความเพียงบรรทัดใดบรรทัดหนึ่งโดยไม่พิจารณาความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของประโยค ทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารในรูปแบบของประโยคดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น แนวทางแก้ไข คือ ฝึกฝนนักเรียนให้อ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจ และพยายามสรุปใจความสำคัญแล้วมาสร้างประโยคด้วยภาษาของตนเอง ทั้งยังควรกำชับให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของภาคประธานและภาคแสดงในประโยคที่สมบูรณ์

บรรณานุกรม

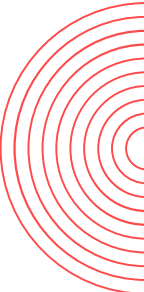

กระทรวงศึกษาธิการ, 2551. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ราชบัณฑิตยสถาน, 2556. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.

ภาคผนวก

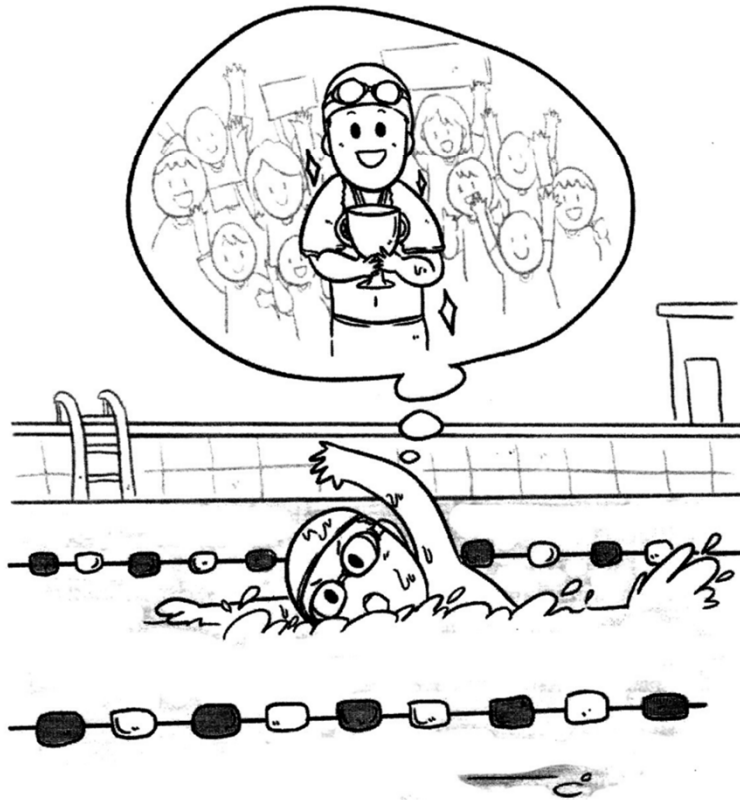

ข้อสอบอัตนัย

ตอนที่ ๒ : แบบอัตนัย จำนวน ๒ ข้อ (ข้อ ๒๑ - ๒๒) ข้อละ ๑๐ คะแนน
ให้เขียนตอบในกระดาษคำตอบ โดยใช้ภาษาไทยมาตรฐาน (ภาษาไทยกลาง)

๒๑. จงเขียนเรื่องจากภาพด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ไม่ต้องตั้งชื่อเรื่อง ไม่เขียนเป็นบทร้อยกรอง ไม่ใช้คำย่อ และไม่ใช้คำทับศัพท์ โดยใช้ภาษาไทยมาตรฐาน (ภาษาไทยกลาง) ความยาว ๔ - ๗ บรรทัด ถ้าเขียนเกิน ๗ บรรทัด จะตรวจถึงบรรทัดที่ ๗ เท่านั้น

เกณฑ์การตรวจ ข้อ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ (10 คะแนน)

1. เขียนตรงตามคำสั่ง (1 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
1.1	การเขียนตรงตามคำสั่ง	เขียนตรงตามทุกคำสั่ง ไม่ตั้งชื่อเรื่อง ไม่เขียนเป็นบทหรือกรอง ไม่ใช้คำย่อ (พ.ศ. และ ค.ศ.) ไม่ใช่คำทับศัพท์ที่มีคำภาษาไทยใช้ ไม่ใช่คำที่เป็นภาษาถิ่น เขียน 4 – 7 บรรทัด	0.5
		มีชื่อเรื่อง เขียนเป็นบทหรือกรอง ใช้คำย่อ (ยกเว้น พ.ศ. และ ค.ศ.) ใช้คำทับศัพท์ที่มีคำภาษาไทยใช้ ใช้คำที่เป็นภาษาถิ่น เขียนน้อยกว่า 4 บรรทัด หรือมากกว่า 7 บรรทัด	0
1.2	การเขียน/เล่าเรื่อง	เขียน/เล่าเรื่องที่สัมพันธ์กับภาพ อาจมีตัวละครหรือใช้ตัวเองเป็นตัวละครก็ได้	0.5

- หมายเหตุ**
- เขียน/เล่าเรื่องที่มีความคิดสำคัญสัมพันธ์กับภาพ (ความคิดสำคัญเรื่องจะมาจากตัวละครตัวใดก็ได้)
 - เขียนเล่าเรื่องไม่เกี่ยวกับภาพ *ตรวจพิจารณาให้คะแนนเฉพาะการเขียนตรงตามคำสั่ง (0.5 คะแนน)*
 - เขียน 2 บรรทัด แต่ไม่ถึง 4 บรรทัด *จะได้คะแนนแต่ละเกณฑ์ไม่เกินครึ่ง*
 - เขียนว่ามีอะไรในภาพบ้าง *ให้การเขียน/เล่าเรื่อง 0 คะแนน เพราะเป็นเพียงการเขียนบรรยายภาพเท่านั้น*
 - กรณีเขียนมาแล้วอ่านไม่เข้าใจเกือบทั้งหมด *จะตรวจเฉพาะ “ความคิดสำคัญของภาพ” ที่อ่านออก*
 - ถ้าคัดลอกข้อความส่วนหนึ่งส่วนใดของข้อสอบมาเขียน *จะได้ 0 คะแนน*

2. เนื้อหา (4 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
2.1	การนำเสนอความคิดสำคัญของภาพ	<ul style="list-style-type: none"> นำเสนอความคิดสำคัญในการเขียน/เล่าเรื่องจากภาพ พร้อมทั้งให้ข้อมูลสนับสนุนความคิด ได้แก่ การให้เหตุผล หรือนำเสนอข้อคิดที่แสดงให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ฯ นำเสนอความคิดที่แสดงให้เห็นลักษณะอันพึงประสงค์ฯ โดยมีตัวอย่างจากภาพประกอบการอธิบาย 	2
		เขียน/เล่าเรื่อง โดยไม่กล่าวถึงความคิดสำคัญของภาพ เนื้อเรื่องไม่เกี่ยวข้องกับภาพ	0
2.2	การเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด	เรียงลำดับความคิด และเชื่อมโยงความคิดได้ดีตลอดทั้งบท เขียนไม่วกวน	2
		ไม่เรียงลำดับความคิดและไม่เชื่อมโยงความคิด	0

- หมายเหตุ**
- ถ้านำเสนอความคิดสำคัญไม่เกี่ยวข้องกับภาพ แต่มีองค์ประกอบที่เกี่ยวกับภาพ *จะได้ 0 คะแนน* ในด้านการนำเสนอความคิด

3. ภาษา (5 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
3.1	การสะกดคำและการใช้ไม้ยมก	สะกดคำ และใช้ไม้ยมกถูกต้อง	1.5
		ผิดตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	0
3.2	การใช้คำ/ถ้อยคำสำนวน	ใช้คำ/ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตามความหมาย ทั้งความหมายตรง และความหมายแฝง ไม่ใช่คำภาษาถิ่น	1.5
		ผิดตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	0
3.3	ประโยค	เขียนประโยคที่สมบูรณ์ สื่อความได้ เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	1.5
		ผิดตั้งแต่ 3 แห่งขึ้นไป	0
3.4	วรรคตอน	เว้นวรรคได้โดยไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด/ไม่ทำให้ต้องอ่านทวนหลายครั้ง	0.5
		ไม่เว้นวรรค หรือเว้นวรรคทุกคำ	0

ข้อสอบอัตนัย

๒๒. จงสรุปใจความสำคัญของบทความต่อไปนี้ เขียนด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐาน (ภาษาไทยกลาง) ความยาวไม่เกิน ๓ บรรทัด

“พฤติกรรมเนือยนิ่ง” คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย เป็นพฤติกรรมที่เราทำอะไรสักอย่างนาน ๆ โดยไม่ได้เปลี่ยนอิริยาบถ เช่น นั่งจับเก้าอี้หน้าจอคอมพิวเตอร์ นั่งทำงานบนโต๊ะทำงานเป็นเวลานาน นั่งนิ่ง ๆ บนรถเมล์หรือรถยนต์ ฯลฯ พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ง่าย เช่น เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วนลงพุง ฯลฯ

สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งได้ติดตามพฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบัน พบว่าในแต่ละวันกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอนหลับเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง คนไทยในปัจจุบันมีกิจกรรมทางกายเฉลี่ย ๑ ชั่วโมงครึ่ง และมีพฤติกรรมเนือยนิ่งหรือมีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย ฟุงเฉลี่ยถึง ๑๔ ชั่วโมงครึ่ง เห็นแล้วใช่ไหมครับว่า ในหนึ่งวัน เราอยู่ในภาวะการมี “พฤติกรรมเนือยนิ่ง” มากที่สุด

เราสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเนือยนิ่งได้โดยพยายามเคลื่อนไหวร่างกายให้มากขึ้น เช่น การขึ้น-ลงบันไดแทนการใช้ลิฟต์ การทำอาหารรับประทานเอง การทำความสะอาดบ้าน การล้างห้องน้ำ ฯลฯ แต่เราขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกายในระยะเวลาที่นานพอก็จะส่งผลดีต่อร่างกายของเรา แม้จะไม่ทำให้ร่างกายแข็งแรงได้มากเท่าการออกกำลังกายอย่างการวิ่ง การปั่นจักรยาน การว่ายน้ำ ฯลฯ แต่อย่างน้อยเราก็ได้หลุดพ้นจากภาวะการมี “พฤติกรรมเนือยนิ่ง” ได้ไม่มากก็น้อยครับ

เกณฑ์การตรวจ ข้อ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน (10 คะแนน)

1. เนื้อหา (7 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
1.1	ประเด็นสำคัญ	สรุปใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็น	4
		ไม่มีประเด็นสำคัญ	0
1.2	การเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด	เรียงลำดับความคิดและเชื่อมโยงความคิดได้ดีตลอดทั้งบทเขียน (ไม่วกวน)	1
		เรียงลำดับความคิดหรือเชื่อมโยงความคิดไม่ดี ลอกข้อความจากบทอ่านทั้งหมด	0
1.3	กลวิธีสรุปความ	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีกรยกตัวอย่าง (ปรากฏคำว่า อาทิ เช่น ตัวอย่าง ฯลฯ) ไม่มีกรอธิบายเพิ่มเติม (ปรากฏคำว่า กล่าวคือ อีกนัยหนึ่ง) / ไม่เขียนเนื้อความซ้ำ ไม่ระบุข้อความที่เป็นรายละเอียด (เช่น จำนวน การเปรียบเทียบ และการขยายความ) ไม่มีข้อความในเครื่องหมายอัญประกาศ ข้อความที่ เป็นภาษาพูด เช่น มีค่าลงท้ายค่ะ ครับ คำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือคำย่อ ทั้งนี้ ไม่รวมการเน้นคำ โดยใช้เครื่องหมายอัญประกาศกำกับ ไม่มีข้อความที่สรุปผิดไปจากเรื่องที่อ่าน 	2
		มีข้อบกพร่อง ตั้งแต่ 2 แบบขึ้นไป	0

2. ภาษา (3 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
2.1	การสะกดคำ การใช้ไม้ยมก และการใช้คำ/อักษรย่อ	สะกดคำ ใช้เครื่องหมายไม้ยมกถูกต้อง และไม่ใช้คำย่อ (ยกเว้น พ.ศ. และ ค.ศ.)	1
		ผิดตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป	0
2.2	การใช้คำ/ถ้อยคำสำนวน	ใช้คำถูกต้องตามความหมาย ทั้งความหมายโดยตรง และความหมายแฝง	1
		ไม่ใช่คำภาษาถิ่น ผิดตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป	0
2.3	ประโยค	ใช้ประโยคที่สมบูรณ์ สื่อความได้ ชัดเจน เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	1
		ผิดตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป	0

หมายเหตุ

- หากเขียนมาประโยคความเดียว 1 ประโยค จะให้คะแนนเฉพาะประเด็นสำคัญ
- หากลอกข้อความจากบทอ่านทั้งหมดแต่มีประเด็นสำคัญ จะให้คะแนนเฉพาะประเด็นสำคัญ
- หากเขียนด้วยภาษาของตนเอง เพิ่มหรือสลบคำหรือข้อความให้แตกต่างจากข้อความในบทอ่าน จะตรวจให้คะแนนตามปกติ
- หากเขียนเป็นข้อ ๆ (มีเลขลำดับหรือเครื่องหมาย) จะให้คะแนนเฉพาะประเด็นสำคัญ
- หากเขียนมาแล้วอ่านข้อความส่วนใหญ่ไม่ออก จะให้คะแนนเฉพาะประเด็นสำคัญ
- หากไม่ได้สรุปจากเรื่องที่อ่าน นำแค่คำสำคัญบางคำมาแต่งเรื่องเอง จะได้ 0 คะแนน
- ถ้าคัดลอกข้อความส่วนหนึ่งส่วนใดของข้อสอบ O-NET มาเขียน จะได้ 0 คะแนน

คณะจัดทำรายงาน

ที่ปรึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริดา บุรชาติ
2. ดร.ทรายทอง พวงสันเทียะ
3. ดร.วารุณี เลี้ยววิวัฒน์ชัย

ผู้อำนวยการ สทศ.
รองผู้อำนวยการ สทศ.
รองผู้อำนวยการ สทศ.

ฝ่ายเก็บรวบรวมและสรุปข้อมูล

1. นางสาวศิริกัญญา กันทะมูล
2. นางวิลาวัลย์ บำรุงเวช
3. นางกมลภการ สวัสดิโกมล
4. นางสาวนิธิพร เซาว์สกุลวิริยะ

นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.
นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.
นักวิชาการวิจัย สทศ.
นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.

ฝ่ายข้อมูลสารสนเทศ

นางสาวนิภาวรรณ ภูผา

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สทศ.

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ อังศิริวิริยะ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฤชากุล
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนพล ชื่นคำ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร โกมลตรี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตา ศรีพุ่ม
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินล เอมดิษฐ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พุทธเสถียร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงหทัย ลือตั้ง
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพวรรณ เมืองแก้ว
10. อาจารย์นพรัฐ เสน่ห์
11. อาจารย์วุฒินันท์ ชัยศรี
12. อาจารย์กนกวรรณ วารีเขตต์
13. อาจารย์อภาลัย สุขสำราญ
14. อาจารย์ชนิกานต์ กู้เกียรติ
15. อาจารย์ศิริกัญญา ขวัญทอง
16. อาจารย์จินตนา แปบดิบ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยพะเยา

ออกแบบปก

นายรัชชานนท์ ดิษเจริญ

นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.

ตรวจพิสูจน์อักษร

นางสาวริติยา แสงจันทร์

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สทศ.

ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและประสานงาน

1. นายกิตติศักดิ์ ละเอียดศิลป์
2. นายอัชนโชติ มหาวัน

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สทศ.
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สทศ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
National Institute of Educational Testing Service (Public Organization)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
128 อาคารพญาไท พลาซ่า ชั้น 36 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 เบอร์โทรศัพท์ 02-217-3800

f NIETSOFFICIAL X @NIETS_OFFICIALWEBSITE 🌐 WWW.NIETS.OR.TH